

Univerzita Palackého v Olomouci

Právnická fakulta

Bc. Ondřej Šubík, DiS.

Evidence přestupků

Bakalářská práce

Olomouc, 2014

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma Evidence přestupků vypracoval samostatně a citoval jsem všechny použité zdroje.

V Olomouci dne 12. 5. 2014

.....
Bc. Ondřej Šubík, DiS.

Obsah

Úvod	4
1 Evidence přestupků	7
2 Současná platná právní úprava	10
3 Způsob vedení evidence přestupků u orgánů veřejné správy	15
3.1 Statistika	16
4 Obsahové náležitosti statistiky	18
5 Novela zákona o rejstříku trestů	20
6 Navrhované změny v rejstříku trestů	21
7 Evidence přestupků z pohledu zákona o přestupcích	23
8 Změna trestního zákoníku ve vztahu k navrhované novele zákona o rejstříku trestů	28
9 Hodnocení navrhované právní úpravy	34
Závěr	40
Seznam použitých zdrojů	42
Shrnutí (abstrakt)	44
Klíčová slova	45

Úvod

Od doby vzniku státu jako společenského útvaru začaly snahy o regulaci jednotlivých způsobů chování jeho obyvatelstva. Představitelé států si totiž uvědomili, že pokud nebudou na projevy občanů reagovat, hrozí zánik jejich země. Zločin se v určité formě vyskytuje od doby, kdy započaly na zemi společenské útvary nazývané stát. S vývojem lidstva narůstaly k dokonalosti i formy státních útvarů, ale i možnosti způsobů spáchání zločinu. Historie lidstva velmi často popisuje protiprávní činy jako prostředek, jak se zbavit nepohodlného panovníka, změnit organizaci, strukturu nebo státní systém nebo třeba „jen“ někoho zbavit majetku. Zločin, nebo chceme – li obecně kriminalita, je právem považován za jeden z největších globálních problémů lidstva. Se stoupajícím počtem lidí žijících na planetě, s hustotou aglomerací, ale i s velmi rychlým technickým vývojem se problém kriminality stal problémem neudržitelným. Představitelé státu proto museli na tento jev reagovat, a to značným posílením represivních složek státu. V demokraticky zřízených zemích byly tyto složky doplněny rozsáhlou byrokracií, která podle práva jménem státu stíhala a soudila zločince.

Ve starověku v podstatě fungovalo dělení protiprávního jednání na méně závažné a více společensky nebezpečné skutky. Za skutky závažnější, kde došlo k úmrtí osoby, k rozsáhlé újmě na zdraví nebo na majetku, hrozily tresty nejvyšší (smrt, useknutí části těla nebo zabavení majetku), za skutky méně závažné se pak udělovaly většinou nucené práce nebo uhrazení škody. Výše trestu odrážela způsobenou újmu, někdy byl však trest neúměrný způsobené škodě. I právo je oblastí, která je neustále dynamická. Po rozsáhlých společenských reformách, nástupu humanismu a zákazu krutého, bezcitného a nelidského zacházení s delikventy se začaly jednotlivé formy protiprávního jednání odlišovat. Počet deliktů strmě vzrostl, a proto soudy začaly mít pocit, že není nezbytně nutné projednání protiprávního jednání před soudní instancí. S možností uplatňovat právo se začalo soudní řízení prodlužovat, počet osob podílejících se na výkonu práva rostl, stát byl nucen vyčlenit větší množství prostředků pro výkon spravedlnosti. Po velkém tlaku soudní veřejnosti byl výkon práva a represe v oblasti méně závažných skutků postupně přenesen až do nejnižších vrstev místní správy. Soudy se začaly zbavovat kontroly a dozoru nad výkonem tohoto druhu práva a platná právní úprava byla opakovaně modernizována.

Česká republika podle platné právní úpravy rozlišuje protiprávní jednání na trestné činy a delikty. Za jednu z kategorií deliktů lze podle právní teorie považovat i přestupky. Přestupky jsou upraveny zejména v přestupkovém zákoně, můžeme se s nimi setkat i v jiných

právních předpisech veřejné správy. Právní teorie se v otázce přestupků rozchází. Někteří odborníci trvají na tom, že přestupky jsou kategorií deliktů, jiní je považují za kategorii samostatnou a do deliktů přestupky nezařazují.

Přestupky podle právní teorie řadíme do kategorie správního trestání. Jde o méně společensky škodlivé protiprávní jednání, které řeší podle platné právní úpravy správní úřady. V současné době je aktuálním tématem v oblasti přestupků snaha posílit širší pohled na pachatele přestupků a více hodnotit jeho osobu z pohledu páčání opakovaných skutků. Snahou odborníků je proto zavést centrální registr evidence přestupků.

Od roku 2007 pracuji jako oprávněná úřední osoba na úseku přestupků na Městském úřadě v Napajedlech. Městský úřad Napajedla je obecním úřadem obce s pověřeným obecním úřadem. Podle platné právní úpravy projednáváme přestupky na úseku veřejného pořádku, občanského soužití a majetku. Dále jsme podle organizačního řádu v návaznosti na právní řád oprávněni projednávat správní delikty podle zvláštních právních předpisů. Změnu uvedené platné právní úpravy, diskuse, pracovní schůzky i semináře intenzivně sleduji a aktivně se jich účastním. Jako osoba zabývající se uvedenou oblastí správního trestání jsem si proto nemohl zvolit jiné téma, než téma evidence přestupků.

Již při svých studiích a samozřejmě i po svém nástupu do zaměstnání jsem se intenzivně seznamoval s odbornými publikacemi a s legislativou na úseku správního trestání. Abych se mohl stát oprávněnou úřední osobou, bylo nezbytné absolvovat zkoušky odborné způsobilosti, což vyžadovalo soustavnou teoretickou přípravu. Při tvorbě této práce jsem pro prohloubení svých znalostí přečetl několik knih zabývajících se problematikou přestupkového řízení.

Součástí mé bakalářské práce je popis současného stavu evidence přestupků v návaznosti na platnou právní úpravu. V této práci se zabývám historií navrhovaných změn a návrhem právní úpravy směřující k zavedení evidence přestupků. Provádím popis stávající evidence přestupků, její výhody a nevýhody. Součástí popisu je i velmi významná složka současné evidence přestupků – statistika. Následně konfrontuji pozitivní i negativní dopad navrhované platné právní úpravy na novelu zákona o rejstříku trestů. Novelou zákona o rejstříku trestů se bude evidence přestupků do právního řádu aplikovat.

Cílem bakalářské práce je seznámit se s navrhovanou platnou právní úpravou, ukázat její pozitiva i nedostatky, popsat současné povinnosti správních úřadů ve vztahu k evidenci přestupků a konfrontovat současný stav s novelou (se stavem novým). Uvedená bakalářská práce mi proto slouží jako materiál k prohloubení dosavadní schopností, znalostí a vědomostí na úseku přestupkového řízení. Dále může sloužit i jako základní dokument k seznámení se

s administrativní části každého pracovníka, který pracuje v přestupkové oblasti – z části evidenční. Je třeba říci, že o oblasti přestupkového řízení a o zavedení centrálního registru přestupků si občas přečteme v některých tištěných médiích. Této oblasti se však veřejnost moc nevěnuje, a pokud ano, tak jen v návaznosti na dopravní přestupky. Je ovšem třeba připomenout i jiné kategorie přestupků, které jsou pro společnost přestupky závažnějšími, a to je i účelem této práce.

Práce byla zpracována podle účinné právní úpravy k 01. 01. 2014.

1 Evidence přestupků

O evidenci přestupků se hovoří od doby přijetí zákona o přestupcích, což znamená od roku 1990. Páchání drobných prohřešků proti zákonu na počátku 90. let nebylo tak intenzivní. Politická situace po společenských změnách spojených se „sametovou revolucí“ byla klidná a občané naší vlasti očekávali pozvolné změny v legislativě. Poptávka po zavedení registru přestupků tak byla minimální, četnost páchání přestupků u jedné osoby (recidiva) byla spíše výjimkou a ani budoucí vývoj nepředpokládal nárůst počtu přestupků. Situace se však začala měnit s nárůstem extremismu a s jednotlivými nepokoji v okrajových částech republiky. S postupnou ekonomickou krizí stoupal počet nezaměstnaných lidí, společenské poměry se uvolnily a otevřelo se i prostředí pro prezentaci programů podporujících nenávist a nesnášenlivost mezi jednotlivými skupinami obyvatelstva. Politická reprezentace byla stále častěji nucena zejména od představitelů samosprávy, aby nárůst drobné kriminality řešila.

Již za vlády Miloše Zemana v letech 1998 – 2002 byly zpracovány počáteční návrhy na zřízení registru přestupků. Ministerstvo vnitra pod vedením Stanislava Grosse a ministerstvo spravedlnosti pod vedením Pavla Rychetského dostalo společný úkol připravit paragrafové znění zákona o novém registru. Vzhledem k tomu, že ke zpracovaným návrhům bylo značné množství připomínek, bylo paragrafové znění návrhu tohoto zákona odloženo. K projednání návrhu zákona na půdě Poslanecké sněmovny vůbec nedošlo. Další vlády, nastupující po vládě Miloše Zemana, se k původnímu návrhu a k připomínkám laické i odborné veřejnosti již nevrátily. V programovém prohlášení „nových vlád“ se ani v návaznosti na témata boje proti korupci, nezaměstnanosti nebo extremismu takové opatření neobjevilo. Odborné kruhy ani ministerstva se s vlastní iniciativou do zpracování nového návrhu zákona o registru přestupků nehrnuly.¹

Situace se změnila až se silícím nárůstem extremismu, a to od roku 2006. Od uvedené doby můžeme zaznamenat opakovanou snahu odborníků zabývajících se přestupkovým právem o zavedení centrálního registru přestupků. Odborníci se často na ministerstvech dotazovali, zda se připravuje, nebo nepřipravuje centrální registr přestupků.² Vždy jim bylo sděleno, že na zavedení registru přestupků nejsou finanční prostředky, resorty mají jiné priority a vynaložení takových finančních nákladů stejně nepřinese očekávaný efekt slibovaný

---

¹ usnesení vlády č. 125 ze dne 17. února 1999. Dostupné na: http://kormoran.vlada.cz/usneseni/usneseni_webtest.nsf/0/37116E873678ACFFC12571B6006D4474.

² výsledky 103. zasedání Legislativní rady vlády ze dne 30.08.2012. Dostupné na: <http://www.vlada.cz/scripts/detail.php?id=98545&tmplid=50>.

od zavedení centrálního registru. Registr nebyl do současné doby zaveden a to i přesto, že se nacházíme v době elektronizace veřejné správy. Řada oblastí se modernizuje a je postavena v oblasti veřejné správy na principu co nejrychlejšího zjištění informací o občanech.³

Ve výše popisovaném vývoji jednotlivých návrhů na zavedení registru přestupků si uvedené legislativní opatření našlo své zastánce i odpůrce. Zastánci zavedení centrálního registru přestupků argumentují tím, že po zavedení registru je vysoká společenská poptávka. Tato poptávka je vyvolána uvolněním právního rámce, kdy řada občanů odmítá dodržovat základní normy a útočí na zájmy této společnosti (život, zdraví, majetek). Na druhou stranu roste počet lidí, kteří přestávají věřit orgánům veřejné správy. Dále mají občané pocit ohrožení svého bezpečí, bojí se vnitřní nestability státu a nevěří ve vymahatelnost práva. Uvedené atributy sílí v určitých lokalitách v tlak, kdy občané berou spravedlnost do svých rukou a hledají extremistická řešení. Této situace využívají pro svůj prospěch hnutí propagující potlačování základních lidských práv a svobod. Podporovatelé i osoby sympatizující s tímto hnutím jsou osobami nejčastěji páchajícími přestupky proti veřejnému pořádku, občanskému soužití a majetku. Jde o osoby nezaměstnané, bez finančních prostředků, z problémových rodin, sociálně vyloučené, výjimečně pohřešované nebo hledané. Tyto osoby se často přemísťují za účelem páchaní přestupků, zejména při demonstracích. Centrální registr by podle jeho zastánců vedl k tomu, že by tito pachatelé byli kdykoliv a kdekoliv dobře identifikovatelní. Na území České republiky by tedy všechny orgány na úseku přestupkového řízení věděly, kolik pachatel spáchal přestupků v daném roce a o jaký druh přestupku jde. Podle zastánců bude registr znamenat i spravedlivější hodnocení při určení výše sankce pro pachatele za spáchaný přestupek. Navíc se sjednotí i evidence přestupků, která je dnes vedena rozdílně, chaoticky a v různých podobách.⁴ Odpůrci zavedení registru přestupků konstatují, že i dnes si může správní orgán vyžádat z místa trvalého pobytu zprávu o pověsti pachatele. Skutečnost, že tak některé správní orgány nečiní, je způsobena jejich nedůsledností a pohodlností. Současný stav právní úpravy považují za dostačující a není podle jejich právního názoru nutné měnit platnou legislativu. Někteří z nich považují zavedení registru přestupků za hon na čarodějnice, jiní se obávají zneužití informací a dat uložených v plánovaném registru.

---

³ výsledky 103. zasedání Legislativní rady vlády ze dne 30.08.2012. Dostupné na: <http://www.vlada.cz/scripts/detail.php?id=98545&tmplid=50>.

⁴ důvodová zpráva k novele zákona č. 269/1994 Sb., o rejstříku trestů ve znění pozdějších předpisů. Dostupné na: <http://www.korupce.cz/asstets.b...---duvodova-zprava-k-navrhu-zakona-ze-dne-21...>

Dalšími argumenty proti zavedení registru přestupků jsou finanční nákladnost, neúměrná legislativní náročnost a skutečnost, že nebyly dosud zřízeny i jiné důležitější registry. Podle odpůrců se nedostaví ani slibované lepší sledování pachatelů přestupků. Správní orgán ve svém správním obvodu dobře zná osoby, které opakovaně páchají uvedené přestupky, a z tohoto důvodu si pravidelně vyžaduje z místa trvalého pobytu zprávy o pověsti. Jestliže má sloužit zavedení registru zejména ke sledování osob, jež spáchaly přestupky poprvé, jde ze strany odpůrců o špiclování a o nadbytečný registr.⁵

---

⁵ předkládací zpráva k novele zákona č. 269/1994 Sb., o rejstříku trestů ve znění pozdějších předpisů. Dostupná na: <http://www.vlada.cz/assets/ppov/lrv/ria/databaze/Zaverecna-zprava-RIA-k-navrhu-novely-zakona-o-prestupcich.pdf>.

2 Současná platná právní úprava

Právní řád České republiky nezná pojem evidence přestupků. Zákon o evidenci přestupků v České republice neexistuje, v platnosti je pouze zákon upravující rejstřík trestů.

Z dosavadní právní úpravy však vyplývá, že se zavedením rejstříku přestupků zákonodárce počítal již od roku 1990. § 12 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o přestupcích“) konstatuje, že při určení druhu sankce a její výměry se přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.⁶

Pro zavedení rejstříku z citované zákonné definice hovoří zejména kritérium posouzení osoby pachatele přestupku. Při projednání přestupku by se měl správní orgán zabývat věkem pachatele, jeho profesí, finanční gramotností, sociálním postavením nebo jinými skutečnostmi vázanými k osobě přestupce. Není proto výjimkou, že zcela jinou sankci může dostat mladistvý pachatel než dospělá osoba. Při krádeži lze přihlédnout, zda danou věc odcizila osoba bez sociálního zázemí, nebo ji odcizila osoba finančně zabezpečená apod. Ze soudní judikatury, která upřesnila výše citovanou zákonnou definici, lze dovodit, že správní orgán by měl posoudit, zda osoba byla, nebo nebyla v minulosti sankcionována za přestupek mírnější sankcí napomenutím nebo sankcí přísnější pokutou.⁷ Pokud si rozebereme kritérium posouzení osoby pachatele ze zákonné úpravy, tak můžeme narazit na tři problémy:

1) Zákonodárce nestanovil lhůtu, po kterou se přestupky mohou použít pro posouzení osoby pachatele od doby spáchání přestupku (pro přestupkové řízení nedefinovaný pojem recidiva).⁸ Některé správní orgány posuzují osobu pachatele ve lhůtě 5 let od spáchání přestupku, jiné ve lhůtě 3 let od doby spáchání přestupku.

Jsou i takové správní orgány, které lhůtu pro posouzení osoby pachatele neomezují, pouze obecně konstatují, že se osoba v minulosti přestupku dopustila.⁹

2) Další nepřesností je skutečnost, „zda a jakým způsobem byl pachatel pro skutek postižen“. „Jakým způsobem a zda“ v podstatě znamená, že by správní orgán mohl zcela odlišně stanovit

---

⁶ zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

⁷ rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 01. 2014, sp. zn.5A 154/2012 – 51.

⁸ KUČEROVÁ, Helena, HORZINKOVÁ, Eva. *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Nakladatelství Leges, s. r. o., 2009. s. 55 – 56.

⁹ KUČEROVÁ, Helena, HORZINKOVÁ, Eva. *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Nakladatelství Leges, s. r. o., 2009. s. 55 – 56.

sankci u pachatele, kterému bylo uloženo napomenutí naproti pachateli, kterému byla uložena pokuta, i např. v kombinaci s omezujícím opatřením. Řada správních orgánů této nejasnosti v legislativě využívá, ač zcela opomíjí skutečnost, že pachatel opakovaně spáchal přestupky téhož druhu ze závažnějším následkem.¹⁰

3) Slovy „za týž“ skutek byl postižen v disciplinárním řízení je jednoznačně řečeno následující: jestliže pachatel spáchá nebo spáchal přestupek proti veřejnému pořádku a byl za spáchání přestupku v minulosti sankcionován určitým typem rozhodnutí, může správní orgán k tomuto rozhodnutí přihlédnout pouze tehdy, byl – li pachatel sankcionován opět za přestupek proti veřejnému pořádku. Pokud by byl pachatel sankcionován za jiný druh přestupku (např. za občanské soužití), nemohl by správní orgán k této skutečnosti přihlédnout.¹¹

Kritérium posouzení osoby pachatele se provádí prostřednictvím zprávy o pověsti. Některé správní orgány je pracovní nazývají „karty přestupců“. V souvislosti s ochranou dat a se způsobem předávání informací mezi jednotlivými orgány státní správy vznikla diskuze, na základě jaké právní úpravy mohou jednotlivé správní orgány požadovat informace o osobě pachatele určité kategorie přestupků. Oprávnění jednotlivých orgánů požadovat zprávu o pověsti bylo odvozeno od § 8 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zásada součinnosti a zásada dobré správy.¹² Z této zásady vyplývá, že orgány veřejné správy jsou povinny si vzájemně pomáhat při plnění úkolů na úseku veřejné správy a jsou povinny si poskytovat veškerou potřebnou součinnost k zjištění skutečností nezbytných pro zjištění skutkového stavu věci (§ 3 správního řádu), zásada materiální pravdy. Úkonem, prostřednictvím něhož požadují jednotlivé státní orgány informace o osobě pachatele přestupku, je zpravidla dožádání podle § 13 správního řádu. Podle citovaného ustanovení nemůže dožadovaný správní orgán (orgán, který vede evidenci) žádost o pověst odmítnout, dále je povinen ji vyřídit bez zbytečného odkladu – bezodkladně, nejpozději do 30 dnů od požadovaného doručení dožádání.

---

¹⁰ KUČEROVÁ, Helena, HORZINKOVÁ, Eva. *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Nakladatelství Leges, s. r. o., 2009. s. 55 – 56.

¹¹ Tamtéž

¹² HRABÁK, Jan, NAHODIL, Tomáš. *Správní řád s výkladovými poznámkami a vybranou judikaturou*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2009. s. 44 – 45.

Z praxe však vyplývá, že státní orgány zpravidla omezují tuto lhůtu přímo v úkonu dožádání stanovením lhůty, do které musí dožadovaný orgán zprávu o pověsti předat dožadujícímu správnímu orgánu.¹³

Zprávu o pověsti mohou od správního orgánu požadovat podle zvláštních právních předpisů zejména: Policie České republiky, soudy, státní zastupitelství, Nejvyšší bezpečnostní úřad a ostatní orgány veřejné zprávy. Tyto orgány zasílají věcně příslušnému správnímu orgánu, který vede evidenci přestupků, žádost o zprávu z místa bydliště (zprávu o pověsti). Zpráva o pověsti obsahuje číslo jednací orgánu, který zprávu požaduje, a jeho označení včetně data vyhotovení žádosti. Dále je ve zprávě označen adresát, tj. orgán, který má do zákonné nebo uvedené lhůty na žádost odpovědět. Dožadující orgán žádost odůvodňuje právem sdělení podstatných okolností k posouzení osoby pachatele trestného činu nebo přestupku. Právo požadovat tyto informace pro účely trestního řízení je upraveno v § 8 odst. 1 zák. č. 141/1961 Sb., trestního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“). Dožadující orgán považuje za podstatné informace k posouzení osobě pachatele: kdy a jakého přestupku se dopustil; kdy, kým a s jakým výsledkem bylo projednáno; zda bylo rozhodnutí vykonáno. Výše uvedený orgán podstatné informace doplňuje skutečností, že nevede – li přestupkovou agendu (evidenci přestupků) dožadovaný orgán, tak má žádost neprodleně postoupit orgánu, který za něho takovou evidenci vede. Odpověď na zprávu o pověsti (zpravidla označeno jako úkon dožádání) je zaslána orgánu písemně nebo datovou zprávou do datové schránky. Některé orgány veřejné zprávy požadují odpověď na žádost obratem, popř. stanoví kratší lhůtu pro zaslání zprávy. Posouzení pověsti osoby pachatele je posléze součástí spisového materiálu k dané přestupkové nebo trestní věci.¹⁴ Samostatnou kategorií žádostí jsou žádosti o výsledku řízení pro regresní účely, tj. náhrady škody na zdraví. V přestupkovém řízení na rozdíl od řízení trestního nemůže správní orgán uložit pachateli přestupku uhradit náklady spojené s léčením, které vznikly v důsledku spáchání přestupku. Ust. § 70 odst. 1 zákona o přestupcích totiž hovoří pouze o právu poškozeného žádat v přestupkovém řízení nárok na náhradu majetkové škody. Škoda a její výše musí být spolehlivě zjištěna.

Z výše citovaného je zřejmé, že zákonodárce při tvorbě tohoto ustanovení myslel na již existující právní předpisy v oblasti regresního řízení, a na případné komplikace spojené s dokazováním újmy na zdraví.

---

¹³ HRABÁK, Jan, NAHODIL, Tomáš. *Správní řád s výkladovými poznámkami a vybranou judikaturou*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2009. s. 56 – 59.

¹⁴ JELÍNEK, Jiří a kol. *Trestní zákoník a trestní řád s poznámkami a judikaturou*. Praha: Nakladatelství Leges, s. r. o., 2012. s. 535 – 537.

Z tohoto důvodu nepřiznal správním orgánům právo rozhodovat o újmě na zdraví.¹⁵

Žádost o náhradu škody na zdraví obsahuje téměř stejné informace jako žádost o zprávu z místa bydliště (zpráva o pověsti). Výjimkou je zcela odlišná citace zákonného ustanovení, na jehož základě jsou zdravotní pojišťovny oprávněny žádat informace z přestupkového řízení. Oprávnění žádat tyto informace vyplývá s ust. § 55 zák. č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění (dále jen „o veřejném zdravotním pojištění“). Lhůty pro vyřízení těchto zvláštních žádostí jsou opět 30 dnů od podání žádosti, neuvede – li zdravotní pojišťovna lhůtu kratší. Odpověď se tak jako v předchozích případech zasílá písemně nebo elektronicky prostřednictvím datové zprávy. Jak je zřejmé z uvedeného popisu zpráv o pověsti a žádostí pro regresní účely, tak rozdíly mezi nimi jsou nepatrné, a proto se žádosti o regresní účely často zaměňují se zprávami o pověsti.¹⁶

Odpovědi na žádost o zprávu z místa bydliště (zprávu o pověsti) vyplývají z obsahu zprávy dožadujícího orgánu. Zpráva má formální a obsahové náležitosti. Za formální náležitosti lze považovat označení dožadovaného a dožadujícího správního orgánu, jejich číslo jednací, označení úřední osoby, která zprávu zpracovala, a datum vyhotovení zprávy. Za obsahové náležitosti označujeme identifikaci podezřelého nebo obviněného (jméno a příjmení), datum narození, trvalý nebo současný pobyt. Podstatnou skutečností z celého obsahu zprávy o pověsti je fakt, zda osoba byla nebo nebyla ve lhůtě označené dožadujícím orgánem pravomocně sankcionována za přestupky, u nichž je dožadovaný správní orgán¹⁷ věcně příslušný vést evidenci. Jestliže osoba nebyla v určité lhůtě pravomocně sankcionována za přestupek, sdělí tuto skutečnost ve své odpovědi dožadovaný správní orgán dožadujícímu. V daném případě platí, že se na osobu hledí jako na osobu nevinnou, a uvedenému závěru by měla odpovídat i sankce za přestupek nebo trest za trestný čin. V opačném případě dožadovaný správní orgán odpovídá následujícím způsobem: „výše uvedený(-á) byl(-a) pravomocně sankcionován(-a) za tyto níže uvedené přestupky“. Dále správní orgán pokračuje tak, že tyto přestupky (určené podle své věcné působnosti) označí číslem pořadovým, popisem skutku, který pachatel spáchal, způsobem vyřízení věci (blokové, příkazní nebo přestupkové řízení), výší uložené sankce a datem uložení sankce nebo datem nabytí právní.

---

¹⁵ KUČEROVÁ, Helena, HORZINKOVÁ, Eva. *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Nakladatelství Leges, s. r. o., 2009. s. 279 – 281.

¹⁶ zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁷ HRABÁK, Jan, NAHODIL, Tomáš. *Správní řád s výkladovými poznámkami a vybranou judikaturou*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2009. s. 56 – 59.

moci rozhodnutí Samozřejmě je nezbytnou nutností, aby odpověď byla podepsána úřední osobou, která zprávu vyhotovila. Osoba, která zprávu vyhotovila, nemusí být vždy oprávněná úřední osoba.¹⁸

Odpověď u zprávy o pověsti je částečně odlišná od odpovědi u žádosti pro účely regresního řízení. Důvodem těchto rozdílů je nejen odlišná právní úprava, ale i vázanost správních orgánů mlčenlivostí a rozsah požadovaných informací v žádosti. Platí jednoduché pravidlo: „na co se Tě ptají, na to odpovídej“. Zdravotní pojišťovny žádají o sdělení, zda byl pachatel uznán vinným za spáchání poranění, které způsobil druhé osobě, a jaké mu bylo uloženo opatření. Poskytování informací zdravotnickým institucím je tedy stručnější a přísnější z pohledu platné právní úpravy.

---

¹⁸ HRABÁK, Jan, NAHODIL, Tomáš. *Správní řád s výkladovými poznámkami a vybranou judikaturou*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2009. s. 56 – 59.

3 Způsob vedení evidence přestupků u orgánů veřejné správy

Vedení evidence přestupků je jednou ze základních činností orgánů veřejné správy. Tato činnost je běžnou činností orgánů veřejné správy a vyplývá ze základních úkolů a povinností těchto orgánů. Až na níže uvedené výjimky, není volba způsobu evidence zákonem jednoznačně stanovena. Je tak na správním orgánu, jaký způsob evidence zvolí. Přestupková praxe zná dvě základní formy vedení přestupkové evidence, a to listinnou nebo elektronickou formu.

Listinná forma je považována za klasickou formu vedení evidence. Z počátku 90. let, kdy ještě nebyla elektronizace veřejné správy na takové úrovni, hrála listinná podoba primární roli. Postupem času však ztrácela na síle. V dnešní době modernizace veřejné správy je spíše formou doplňkovou pro případ, že by elektronická forma selhala, data byla zničena nebo poškozena. Svoji úlohu neztratila v otázce každoročního vyplňování statistických údajů.

Elektronická forma je moderním způsobem vedení evidence a dnes je považována za neopomenutelný prostředek organizace dne správního orgánu. Tato forma je reprezentována především speciálními programy na úseku přestupků. Programy nabízejí soukromé firmy, které se zaměřují na poskytování registrů na jednotlivých úsecích veřejné správy. U některých úřadů si programy zpracovávají samy správní orgány za pomoci odborníků na výpočetní techniku. Jde však o výjimky, protože trh s těmito programy nabízí dostatečné množství kvalitně zpracovaných produktů tohoto typu. Elektronická forma v současné době převažuje nad formou listinnou, a to zejména proto, že zpracování dat podléhá lepší ochraně a je rychlejší a přehlednější než v podobě listinné. Jedinou nevýhodou této formy vedení přestupkové evidence je mnohdy její finanční nákladnost.

Vedení konkrétního přestupku při jeho zpracování můžeme rozdělit do několika fází. Jde o fáze před zahájením řízení, a po zahájení řízení, dále na fáze ukončených a neukončených přestupků. Zcela odlišná kritéria se používají pro statistické účely. Pro tyto účely stanoví kritéria ústřední správní úřad, který ze zákona vyhodnocuje tento druh drobné kriminality. Jde o Ministerstvo vnitra České republiky.¹⁹ Fáze před zahájením řízení zahrnuje počáteční úkony ve vedení přestupků. Správní úřad oznámení o přestupku obdrží. Oznámení o přestupku získá od Policie České republiky, fyzické nebo právnické osoby, popř. od jiného orgánu veřejné správy.

---

¹⁹ KUČEROVÁ, Helena, HORZINKOVÁ, Eva. *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Nakladatelství Leges, s. r. o., 2009. s. 254 – 260.

Policie České republiky může vyjma oznámení o přestupku postoupit správnímu orgánu i trestní spis se závěrem, že není dostatečně odůvodněn závěr spáchání trestného činu. Mohl by být však spáchán přestupek, a proto postupuje správnímu orgánu trestní spis jako spis přestupkový k dalšímu řízení. Jakmile úřad obdrží oznámení o přestupku, provede zpravidla počáteční evidenci přijatého oznámení. Počáteční evidence spočívá v tom, že příslušná úřední osoba umístí v pravém horním rohu razítko úřadu. Pod razítkem úřadu je vyznačeno místo, do kterého úřední osoba poznamená číslo jednací. Číslo jednací se skládá z náhodně vygenerovaného čísla (číslo generuje program sloužící k evidenci pošty), za lomítkem je uveden aktuální rok, za nímž následuje označení odboru nebo oddělení příslušného k vyřízení daného oznámení. Posléze se věc předá oproti podpisu evidenčního listu příslušné úřední osobě do určené pošty.²⁰

3.1 Statistika

Za určitý způsob evidence přestupků lze považovat i statistiku. Statistika přestupků je vedena již od vzniku přestupkového zákona a slouží ke sledování některých atributů vývoje přestupků, k informování veřejnosti o stavu tzv. drobné kriminality, která může být v řadě případů předstupněm spáchání závažnějšího činu. Většina pachatelů těchto činů začala svoji kriminální minulost právě drobnými krádežemi, slovními urážkami nebo fyzickým napadením bez újmy na zdraví. Přestupky projednávají obecní úřady, krajské úřady, výjimečně specializované orgány veřejné správy. Všechny tyto orgány příslušné k projednávání přestupků jsou povinny vést podle přestupkového zákona jejich evidenci a pravidelně ji vykazovat ke zpracování. Jednotlivé obce jsou povinny zaslat svůj výkaz přestupků nadřízenému orgánu, příslušnému krajskému úřadu a to vždy do 15.1. následujícího kalendářního roku. Krajský úřad tyto výkazy překontroluje, případné nedostatky odstraní po vzájemné komunikaci s obecními úřady a sumář přestupků pošle na Ministerstvo vnitra²¹ České republiky. Ministerstvo vnitra České republiky jako ústřední správní úřad má za povinnost provést souhrnný výkaz evidence přestupků, který musí být zveřejněn do 31.03. následujícího kalendářního roku. Ústřední správní úřad ho samozřejmě zveřejňuje nejen prostřednictvím médií, ale i na svých webových stránkách. Údaje jsou poskytovány ministerstvu vnitra v souladu s ust. § 96 zákona o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

---

²⁰ JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. *Zákon o přestupcích a přestupkové řízení*. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2013. s. 254 – 260.

²¹ Tamtéž

Evidence přestupků a jejich vykazování má svoji krátkou historii. Za distribuci formulářů ke krajským i obecním úřadům samozřejmě odpovídá ústřední správní úřad. Formuláře ke zpracování jsou vždy posílány s dostatečným předstihem tak, aby se s nimi jednotliví pracovníci na úseku přestupků mohli seznámit a výkaz správě zpracovat. Pro zrychlené zpracování těchto dat posílá ministerstvo společně s formuláři ještě přehlednou příručku. Příručka obsahuje stručné vysvětlení jednotlivých bodů evidence, jejich popis (legendu) a upozornění na chybné vedení evidence z předchozích let (co bylo zpracováno zřejmě špatně). Do roku 2008 se provedly ve statistice přestupků změny, které neměly na vykazování dat žádný zásadní vliv. Výkaz přestupků se s drobnými změnami v podstatě opakoval.²² S účinností „nového“ trestního zákoníku od 1.1.2009 však k vykazování statistických údajů v oblasti přestupků přibyl ještě další výkaz. Jde o výkaz tzv. domácího násilí. Zde se evidují přestupky, kde obětí přestupků byla osoba blízká žijící s pachatelem ve společné domácnosti nebo osoba, která má k pachateli ve společné domácnosti nějaký vztah (osoba pečující o pachatele nebo osoba závislá na pachateli). Osoby pohybující se v praxi říkají, že spouštěcím mechanismem pro zavedení takové evidence byla úprava nového trestného činu tzv. stalkingu (nebezpečné pronásledování).²³ Přestupkům vykazující znaky nebezpečného pronásledování je ve výkazu věnována významná pozornost. K formě zpracování přestupků uvádím, že některé orgány veřejné správy stále zpracovávají přestupky formou sčítací. Využívají k tomu pouze svoje vnitřní evidence vedené v papírové formě. Uvedená metoda je nmoderní, stojí spoustu času a je velmi namáhavá a zdlouhavá. Modernější formou, která výše uvedené nedostatky odstranila, je forma elektronická. Je však třeba vybrat kvalitní program, který statistické údaje zpracuje tzv. na míru. Vedle kvalitních programů jsou na trhu i takové systémy, které zpracují určitá data, nikoliv však úplně všechna. Zbytek proto musí správní orgán dopočítat, nebo dokonce vést jiným způsobem, což v podstatě dubluje uvedenou činnost.

Většina soukromých subjektů poskytující programy pro účely evidence ve veřejné správě však již dnes dokáže vytvořit orgánu program ušitý na míru. Je proto třeba intenzivně spolupracovat se subjektem, který takový program instaluje. Změny ve statistické části si prosadit a víceméně „okopírovat“ uvedené formuláře do svého programu. Jen tímto způsobem předcházíte možným komplikacím při zpracování uvedených údajů.

---

²² Příloha č. 1 – Statistický výkaz přestupků spáchaných mezi osobami blízkými.

²³ JELÍNEK, Jiří a kol. *Trestní zákoník a trestní řád s poznámkami a judikaturou*. Praha: Nakladatelství Leges, s. r. o., 2012. s. 467 – 468.

4 Obsahové náležitosti statistiky

Statistické formuláře, které obdrží každý správní orgán projednávající přestupky, jsou vedeny v tabulkové formě. Formulář je vždy označen rokem zpracování těchto údajů. Dále je označen jako výkaz ministerstva vnitra o přestupcích projednávaných orgány obcí a krajů. V opačném rohu je dále poznamenáno, k jakému dnu v následujícím kalendářním roce jsou povinny obecní úřady nebo krajské úřady výkaz předložit svému nadřízenému orgánu. Samozřejmě že nechybí ani zákonná úprava o poskytování těchto údajů ústřednímu správnímu úřadu. Krajské i obecní úřady získají formuláře vždy k 15. prosinci daného kalendářního roku. Formuláře jsou jim zaslány i s výše uvedenou příručkou. Doporučuje se, aby zpracující orgány formuláře a příručku nepodceňovaly a vše si v klidu a přesně nastudovaly. Každý rok totiž příručka obsahuje upozornění, že některé orgány zjevně nepochopily, co do jednotlivých oblastí přestupků má, či nemá být zařazeno. Výsledkem je zkreslení údajů ze strany těchto orgánů a v podstatě i znehodnocení přesné práce jejich kolegů. Nadřízený orgán v legendě příručky proto vždy popisuje, kde se stala chyba a jakým způsobem má být odstraněna. Z výkladů zákona o obcích vyplývá, že nadřízený správní orgán má vést podřízený. Jestliže si proto v určité oblasti zpracování údajů není podřízený orgán zcela jistý, může kontaktovat nadřízený. Nadřízený správní orgán je povinen mu věc řádně objasnit a pomoci mu při vyplňování statistiky.²⁴

Správní orgán tedy každý rok obdrží tři formuláře: formulář kategorie projednávaných přestupků, u kterých je věcně příslušný, dále obecný statistický výkaz a výkaz tzv. domácího násilí.²⁵

Obecný statistický výkaz můžeme rozdělit do několika částí. První částí jsou úkony před zahájením řízení, včetně nevyřízených přestupků z minulých let. Druhou částí je vyřízení přestupků úkony před zahájením přestupkového řízení, za ní následuje vyřízení věci již zahájením řízení. Posledním blokem v citovaném statistickém výkazu je odvolací řízení.²⁶

Počet nevyřízených předstupků z předchozího kalendářního roku se vždy eviduje ve statistice následujícího kalendářního roku. Současný stav přestupkové agendy je velmi špatný. Správní orgány na úseku přestupků si opakovaně stěžují na nadměrnou přetíženost této agendy, personální nestabilitu zejména v administrativní části, nedostatečné finanční

---

²⁴ KUČEROVÁ, Helena, HORZINKOVÁ, Eva. *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Nakladatelství Leges, s. r. o., 2009. 352 s.

²⁵ Příloha č. 1, 2, 3.

²⁶ Příloha č. 2 – Obecný statistický výkaz, tzv. ročenka.

ohodnocení a nevhodné pracovní prostředí.²⁷ Odrazem tohoto stavu je zbytečné prodlužování nebo již dnes v řadě případů překročení zákonných lhůt při projednávání dílčího přestupku. Vyjma těchto situací nelze ovlivnit časovou lhůtu. Policie České republiky má na zpracování oznámení o přestupku lhůtu 30 dnů. Jestliže je přestupek obdržen např. 1. 12. daného kalendářního roku a přestupek nelze projednat v tzv. zkráceném řízení, je nařízeno ústní jednání. Jestliže se ústní jednání nestihne do konce kalendářního roku, přesto se přestupek v daném kalendářním roce stal, a měl by v něm být proto logicky i evidován, ale z důvodu, aby statistika nebyla pro tuto skutečnost blokována, se vždy takové přestupky vykazují až v následujícím roce.²⁸

---

²⁷ Příloha č. 3 – Výkaz projednaných přestupků podle jednotlivých paragrafů.

²⁸ Příloha č. 1, 2, 3.

5 Novela zákona o rejstříku trestů

Při zavedení rejstříku přestupků hovořili zákonodárci o dvou možných variantách právní úpravy. První varianta spočívala ve vytvoření samostatné právní úpravy a zavedení specializovaného rejstříku. Druhá možnost byla založena na stávající platné právní úpravě, na rejstříku trestů. Zástupci druhé varianty argumentovali tím, že jejich varianta je levnější a efektivnější. Cílem bylo rozšíření současných pravomocí rejstříku trestů jako instituce a uspořádkání finančních prostředků při zavedení nového úřadu. Odpůrci naopak navrhovali, aby vznikl zcela nový úřad již vzhledem k tomu, že správní řízení na úseku přestupků nebo správních deliktů je zvláštním druhem správního řízení. Vyžaduje proto velmi odborné zkušenosti a dovednosti, které při vší úctě zaměstnanci rejstříku trestů nemají. Podporovatelé této cesty uvedli, že úřad rejstříku přestupků nemusí být subjektem s velkým počtem zaměstnanců, naopak by mělo jít o vysoce profesionální úřad připomínající spíše odbor nebo oddělení. Jeho sídlo, materiální a technické vybavení by mohlo být součástí ministerstva vnitra. Vzhledem k neustálému tlaku veřejnosti a vlády na snižování počtu úředníků a dalšího byrokratického aparátu zvítězila varianta vytvoření rejstříku přestupků, který je součástí rejstříku trestů. Tímto krokem zákonodárci jednoznačně upřednostnili ekonomické zájmy státu nad zájmy personálními a technickými.²⁹

Zavedení rejstříku přestupků bude realizováno novelou zákona o rejstříku trestů číslo 130/2012 ze dne 25. 05. 2012, sněmovní tisk č. 281. Jde o rozsáhlou novelu zákona o rejstříku trestů, která do jednotlivých částí dosud platné právní úpravy aplikuje instituty potřebné k vytvoření přestupkového rejstříku. Dílčí změny navrhované v této novele se dotýkají řady právních předpisů z různých oblastí správního práva. Hlavním pilířem provedených změn je samozřejmě zákon č. 200/1990 Sb. o přestupcích. Novela zákona o rejstříku trestů však zasahuje svými změnami i do dalších právních předpisů, a to např. do zákona o zpravodajských službách, zákona o pobytu cizinců, zákona o střelných zbraních, zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů apod. Navrhovaná právní úprava však v současné době nemusí vstoupit v účinnost. Nacházíme se totiž v situaci, kdy v říjnu roku 2013 proběhly nové volby. Novela zákona o rejstříku trestů neprošla celým legislativním procesem, a zůstala tak právním předpisem neprojednaným. Nelze předjímat, zda některý zákonodárci nebo člen vlády navrhne zcela novou právní úpravu rejstříku přestupků, nebo zda předloží stávající návrh opakovaně ke schválení.

---

²⁹ předkládací zpráva k novele zákona č. 269/1994 Sb., o rejstříku trestů ve znění pozdějších předpisů. Dostupná na: <http://www.vlada.cz/assets/ppov/lrv/ria/databaze/Zaverecna-zprava-RIA-k-navrhu-novely-zakona-o-prestupcich.pdf>.

6 Navrhované změny v rejstříku trestů

Podle navrhované právní úpravy se rejstřík přestupků bude stejně jako rejstřík trestů vztahovat na všechny fyzické nebo právnické osoby. Osoby, které budou uznány vinnými ze spáchání přestupku, budou evidovány v uvedeném rejstříku. Evidence bude sloužit pro účely trestního, občansko - právního a správního řízení. A k čemu nám uvedené údaje vlastně slouží? Na tuto otázku nalezneme v zákoně o rejstříku trestů odpověď: k prokazování bezúhonnosti. Bezúhonnost je pojem, se kterým pracuje velké množství právních předpisů. Tento pojem se váže na oblast pracovního práva a je nezbytným předpokladem pro vznik řady pracovních poměrů. Pokud tedy chce být osoba např. strážníkem obecní policie, musí být nejen spolehlivá, ale i bezúhonná. Bezúhonnost této osoby bude spočívat v tom, že bude muset doložit výpis z rejstříku trestů. Tento výpis garantuje skutečnost, že osoba nebyla pravomocně odsouzena za úmyslný trestný čin, který by bránil výkonu této profese. Zvláštní právní úprava v oblasti rejstříku přestupků vyvozená z rejstříku trestů bude využívat výpisy pro účely zvláštních právních předpisů právě pro posouzení osoby pachatele přestupku. Zákodárce v navrhované úpravě pracuje i s pojmy „opis“ nebo „výpis“. Opis můžeme definovat jako úplný výčet údajů o stanoveném trestu, nabytí právní moci, jeho vykonatelnosti, zahlazení. Opis je veřejnou listinou, což znamená, že údaje v něm obsažené jsou považovány za pravdivé, a nemusí se tedy prokazovat. Výpis je rovněž veřejnou listinou a zahrnuje v sobě nejen dosud uložené tresty, ale i ty, které jsou vykonané. Na osobu, která již daný trest vykonala, se však musí hledět jako na osobu nevinnou.³⁰

Rejstřík trestů jako instituce bude podle navrhované změny oprávněn vést evidenci přestupků a bude oprávněn ověřovat přesnost osobních údajů. Předpokladem uvedeného oprávnění je zmocnění zákonodárce v jednotlivých právních předpisech. V rámci modernizace veřejné správy bude evidence vedena s využitím výpočetní techniky a stejně tak budou vedeny osobní údaje pachatele. Na popisované postupy se vztahuje zákon na ochranu osobních údajů.³¹

O výpis z rejstříku přestupků půjde zažádat prostřednictvím žádosti u příslušného orgánu veřejné správy. Žadatelem tedy může být fyzická nebo právnická osoba, její zmocněnec nebo advokát na základě ověřené plné moci. Před vydáním výpisu bude muset konkrétní úředník prověřit totožnost žadatele nebo jeho zmocněnce. Z výše uvedeného je zřejmé, že jde o řízení tzv. na žádost. Nejde tedy o řízení z úřední povinnosti.

³⁰ důvodová zpráva k novele zákona č. 269/1994 Sb., o rejstříku trestů ve znění pozdějších předpisů. Dostupné na: <http://www.korupce.cz/asstets.b...-dovodova-zprava-k-navrhu-zakona-ze-dne-21...>

³¹ Tamtéž

U kterých orgánů můžeme tedy zažádat o výpis z rejstříku přestupků? Odpověď se nabízí v zákonném zmocnění § 11 citované novely. Jde o tyto níže uvedené orgány veřejné správy:

- a) obecní nebo městský úřad, městské obvody nebo městské části statutárních měst včetně hlavního města Prahy, pro území vojenských újezdů újezdní úřady,
- b) zastupitelské úřady České republiky v zahraničí,
- c) rejstřík trestů.³²

Tyto orgány veřejné správy jsou proto označeny jako matriky (evidence) údajů vedených pro účely přestupkového řízení. Žádost na předem připraveném tiskopise budeme moci podat osobně v písemné podobě na uvedených matrikách nebo i elektronicky. Elektronická žádost však bude muset být podepsána ověřeným elektronickým podpisem. Pokud tedy bude žádost podána osobně, může konkrétní úředník ověřit údaje obsažené v žádosti prostřednictvím průkazu totožnosti. Pokud je však odeslána na matriku v elektronické formě, úředník ověří údaje v základním registru obyvatel. Tiskopis žádosti bude zveřejněn dálkově, a to na internetových stránkách rejstříku trestů. Formulář bude zvlášť vyhotoven jak pro verzi „opisu“, tak pro verzi „výpisu“.³³

Z praktického hlediska přijde konkrétní osoba k orgánu veřejné správy. Zde vyplní na předtištěném tiskopise žádost, její náležitosti ze zákona kontroluje dotyčný úředník. Žadatel musí předložit doklad totožnosti, zpravidla je jím občanský průkaz. Žádost osoby bude vyřízena na počkání, přednost mají žádosti výše uvedených orgánů veřejné správy. Pokud osoba splní podmínku prokázání totožnosti a správně vyplní tiskopis, bude jí předán „opis“ nebo „výpis“ z rejstříku přestupků.³⁴

---

³² důvodová zpráva k novele zákona č. 269/1994 Sb., o rejstříku trestů ve znění pozdějších předpisů. Dostupné na: <http://www.korupce.cz/asstets.b...-dovodova-zprava-k-navrhu-zakona-ze-dne-21...>

³³ Tamtéž

³⁴ Tamtéž

7 Evidence přestupků z pohledu zákona o přestupcích

Novela zákona o rejstříku trestů je tvořena několika částmi. Nejvýznamnějším a nejdůležitějším pilířem u navrhovaných změn jsou změny provedené v zákoně o přestupcích. Tyto rozsáhlé změny jsou logické ve vztahu k ostatním právním předpisům, protože zákon o přestupcích je obecným právním předpisem v oblasti správního trestání. Ostatní právní předpisy vycházejí z provedených změn v přestupkovém zákoně a fakticky pouze upřesňují některé části své právní úpravy. Evidence přestupků v navrhované právní úpravě přestupkového zákona tak pojmenovává, co vlastně bude evidovat, co bude evidence obsahovat, komu a pro jaké účely se bude „opis“ vydávat. Dále podrobněji upravuje jak dlouho a jakým způsobem se budou data o přestupku shromažďovat.³⁵

V evidenci přestupků se budou evidovat pouze taková rozhodnutí, ve kterých byla vyslovena vina pachatele. Zákonodárce předpokládá, že každý právní předpis na úseku správního trestání může stanovit jiný druh sankce, a proto odkazuje na zvláštní právní úpravu. Podstatou takto navržené právní úpravy jsou slova „byla vyslovena vina“. Zákonodárce ctí pro přestupkové i trestní řízení platnou zásadu „presumpce nevinny“ (na dotyčnou osobu se musí hledět jako na nevinnou, dokud není prokázána její vina). Z popisu se tedy dozvíme průběh konkrétního přestupkového řízení, tj. dosud projednávané případy, použití řádného nebo mimořádného opravného prostředku apod. Skutečnost, že si účastník řízení podal např. řádný opravný prostředek, ale svůj případ prohrál a vina mu byla prokázána, se dozvíme až ve fázi, kdy konečné rozhodnutí nabude právní moci.³⁶

Samotná evidence přestupků bude obsahovat údaje, které přestupkové orgány pracovně dělí na dvě skupiny: údaje osobní a tzv. údaje o skutku. Údaje osobní v sobě zahrnují běžné údaje, se kterými pracují úředníci každý den. Za tyto údaje lze považovat jméno a příjmení, datum narození, státní příslušnost, místo a stát narození atd. Za podstatnější údaje pro účely popisu z rejstříku přestupků lze však považovat údaje o samotném skutku. Opis bude obsahovat údaje o právní kvalifikaci přestupku (např. přestupek proti veřejnému pořádku nebo přestupek proti občanskému soužití), údaje o druhu sankce (napomenutí nebo pokuta) a výměře sankce (5.000,-Kč nebo 25.000,-Kč). Ve vztahu k sankci bude opis obsahovat i údaje o ochranném opatření (zákaz vstupu na veřejnosti přístupné místo) nebo zákaz činnosti (zákaz řízení motorového vozidla). Všechny uvedené údaje ve vztahu ke skutku jsou důležité

³⁵ důvodová zpráva k novele zákona č. 269/1994 Sb., o rejstříku trestů ve znění pozdějších předpisů. Dostupné na: <http://www.korupce.cz/asstets.b...---duvodova-zprava-k-navrhu-zakona-ze-dne-21...>

³⁶ Tamtéž

pro posouzení sankce nebo trestu v případě opakované protiprávní činnosti.³⁷

Poslední údaje, se kterými bude rejstřík pracovat, budou jednotlivé druhy přestupkového řízení a označení subjektu, který konkrétní přestupkové řízení vedl. V případě uznání viny pachatele ze spáchání přestupku se dozvíme tyto níže uvedené skutečnosti: zda věc byla vyřízena ve zkráceném řízení (v blokovém nebo příkazním řízení), nebo zda bylo ve věci vydáno rozhodnutí. U blokového řízení bude dokonce možnost zjistit, zda byl přestupci vydán blok na pokutu na místě zaplacenou nebo nezaplacenou. Vždy se z výpisu dozvíme o tom, který orgán takovou pokutu uložil. Totéž uvidíme v opisu v případě rozhodnutí v přezkumném řízení, v obnově řízení nebo v novém řízení. Součástí těchto informací budou skutečnosti týkající se podání správní žaloby proti rozhodnutí orgánu veřejné správy a skutečností týkajících se výsledku této žaloby. Jak je již dnes zvyklostí, výše uvedené informace bude orgán evidence rejstříku přestupků hledat podle čísla jednacího. K identifikaci orgánu, který určité rozhodnutí ve věci vydal, lze říci, že bude označen sídlem. V evidenci bude i údaj o jménu, příjmení a funkci nebo služebním čísle úřední osoby, která zápis do evidence přestupků provedla. U všech typů rozhodnutí bude evidován datum vydání rozhodnutí a datum nabytí právní moci. K výše uvedenému je vhodné poznamenat, že jakékoliv změny budou v rejstříku zaznamenány včetně data provedení změn a subjektu, který změny provedl. Dále bude evidováno datum podání žádosti včetně data vydání opisu, nebo bude umožněno nahlédnutí do opisu.³⁸

Jak již bylo výše zmíněno, změna zákona o rejstříku trestů v návaznosti na zavedení rejstříku přestupků, pracuje i s otázkou ochrany osobních údajů. Zákonodárce při tvorbě této novely myslel i na zúžení prostoru těch subjektů, které budou mít právo opis z evidence požadovat. Tyto subjekty lze rozdělit následujícím způsobem:

- a) správní orgány a úřední osoby příslušné k projednání přestupku,
- b) orgány činné v trestním řízení,
- c) soudy,
- d) ministerstvo spravedlnosti,
- e) kancelář prezidenta republiky,
- f) jiné orgány, pokud tak stanoví zvláštní předpis.³⁹

³⁷ důvodová zpráva k novele zákona č. 269/1994 Sb., o rejstříku trestů ve znění pozdějších předpisů. Dostupné na: <http://www.korupce.cz/asstets.b...---duvodova-zprava-k-navrhu-zakona-ze-dne-21...>

³⁸ Tamtéž

³⁹ Tamtéž

Ad a) Správní orgány příslušné k projednávání přestupků jsou orgány podle zvláštních právních předpisů na jednotlivých úsecích veřejné správy. Základním právním předpisem, který určuje věcnou příslušnost správních orgánů, je zákon o přestupcích. V ust. § 53 zákona o přestupcích nalezneme působnost obcí, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a jejich orgánů příslušných k projednání přestupků. Vzhledem k tomu, že obce si mohou zřizovat pro projednání přestupků zvláštní orgány (komise), zákonodárce uvedl slova v textu zákona „oprávněná úřední osoba vydá opis“. Tímto zákonodárce zdůrazňuje, že v rámci komise může být určen konkrétní člen komise k vydání opisu z rejstříku přestupků.⁴⁰

Ad b) Za orgány činné v trestním řízení považuje trestní zákoník Policii České republiky, státní zastupitelství a soudy. Tyto orgány potřebují ověřit pověst pachatele přestupku pro účely trestního řízení. Posouzení pověsti osoby pachatele je jedno z hodnotících kritérií stoupající nebo klesající recidivy. I toto kritérium může při posouzení s ostatními ukazateli vést k postoupení věci z trestního řízení k řízení přestupkovému.⁴¹

Ad c) Mohou se stát případy, kdy jak Policie České republiky, tak státní zastupitelství opomenou požádat o opis z evidence přestupků. I soud má tedy oprávnění žádat, a nejen v trestní věci, o citovaný opis. Uvedeným soudem může být i soud v občansko – právním řízení. V případech, kdy se manželka rozvádí se svým manželem z důvodů nadměrného požívání alkoholických nápojů a z důvodu fyzických útoků, kdy se řeší péče o nezletilé děti, si s největší pravděpodobností soudce takový výpis vyžádá. Bude zcela jistě ve veřejném zájmu nesvěřit nezletilé dítě do péče tomu rodiči, který bude uznán vinným ze spáchání přestupku.

Ad d) Ministerstvo spravedlnosti má jako mimořádný opravný prostředek v trestním řízení možnost podat k soudu stížnost pro porušení zákona. V tomto případě stejně jako pro účely řízení žádosti o milost může ministerstvo spravedlnosti podpořit dotyčnou osobu negativním opisem z rejstříku přestupků. Dále tak může ministerstvo žádat i pro jiné účely trestního řízení, pokud by bylo k takovým úkonům vázáno v rámci vyhlášené mezinárodní smlouvy. Těmito úkony může být žádost o vydání našeho občana z cizího státu, kdy podle mezinárodní smlouvy a platných právních předpisů v cizím státě bude tento stát požadovat při vydání osoby její bezúhonnost.⁴²

---

⁴⁰ KUČEROVÁ, Helena, HORZINKOVÁ, Eva. *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Nakladatelství Leges, s. r. o., 2009. 237 s.

⁴¹ JELÍNEK, Jiří a kol. *Trestní zákoník a trestní řád s poznámkami a judikaturou*. Praha: Nakladatelství Leges, s. r. o., 2012. s. 467 – 468.

⁴² Tamtéž

Opis z rejstříku trestů i přestupků může být významným podkladem pro takový účel. Další oblasti, kde lze opis z rejstříku trestů využít, je zastupování České republiky při vyřizování stížností na porušení Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, včetně protokolu této smlouvy.⁴³

Ad e) Prezident republiky může udělit konkrétní osobě milost, čímž zmírní trest odnětí svobody. Pro posouzení individuálního případu zda udělit, či neudělit osobě milost, může prezident republiky využít daný přestupkový opis.⁴⁴

Zákonodárce počítá s možností, že zvláštní právní předpis zmocní i jiné než výše uvedené orgány k vydání opisu z evidence přestupků. Právní předpis v určité oblasti správního práva trestního tak musí zmocnit k vydání tohoto opisu určitý orgán veřejné správy.⁴⁵

V opisu rejstříku přestupků se samozřejmě budou uvádět údaje o všech rozhodnutích, kde byla vyslovena vina pachatele za spáchání přestupku, a to v rozsahu již výše uvedených údajů. V době, kdy bude opis příslušným orgánem vystaven, musí být dané rozhodnutí o vyslovení viny v právní moci. Podstatnou skutečnost, která definuje recidivu, četnost spáchání přestupku, zákonodárce definoval tak, že se budou evidovat pouze rozhodnutí o přestupku do tří let od nabytí právní moci rozhodnutí.⁴⁶

Dalším právem spojeným s registrem přestupků je právo osoby nahlédnout do opisu z evidence přestupků. Než určitá osoba tohoto práva využije, přestupce nebo jeho zmocněnec, bude muset předložit před svou žádostí o nahlédnutí do opisu průkaz totožnosti nebo písemné ověřené zmocnění. Nahlédnutí do opisu je správním úkonem, a proto je zpoplatněno podle zvláštního právního předpisu (zákon o správních poplatcích). Při nakládání s osobními údaji obsaženými v přestupkové evidenci musí podle novely zákona o rejstříku trestů správní orgán dbát zvýšené opatrnosti a osobní údaje poskytovat pouze osobám oprávněným.⁴⁷

Data obsažená v rejstříku přestupků se budou podle navrhované novely archivovat v úschovně dokumentace. Na základě podané žádosti bude muset osoba prokázat při žádosti právní zájem, na jehož základě žádá o informace uložené ve zmíněném archivu.

---

⁴³ důvodová zpráva k novele zákona č. 269/1994 Sb., o rejstříku trestů ve znění pozdějších předpisů. Dostupné na: <http://www.korupce.cz/asstets.b...---duvodova-zprava-k-navrhu-zakona-ze-dne-21...>

⁴⁴ Tamtéž

⁴⁵ Tamtéž

⁴⁶ Tamtéž

⁴⁷ Tamtéž

Na uložené informace budou mít dále nárok ministerstvo spravedlnosti a soudy, popř. jiná osoba, která bude takto uvedena ve zvláštním právním předpise. Údaje obsažené v evidenci se budou archivovat až po dobu deseti let od nabytí právní moci rozhodnutí.⁴⁸

---

⁴⁸ důvodová zpráva k novele zákona č. 269/1994 Sb., o rejstříku trestů ve znění pozdějších předpisů. Dostupné na: <http://www.korupce.cz/asstets.b...---duvodova-zprava-k-navrhu-zakona-ze-dne-21...>

8 Změna trestního zákoníku ve vztahu k navrhované novele zákona o rejstříku trestů

S navrhovanou novelou zákona o rejstříku trestů je samozřejmě spojena novela trestního zákoníku. Odborníci z oblasti přestupkového a trestního práva se při navrhovaném paragrafovém znění museli dohodnout, které kategorie přestupků budou spadat do evidence přestupků a které v případě jejich opakování budou kvalifikovány jako trestný čin. Ke zpracování návrhu změny zákona o rejstříku trestů v návaznosti na zavedení evidence přestupků jim pomohly nejen návrhy z předchozích let, ale i každoročně zpracovávaná statistika přestupkových orgánů. Podle zpracované statistiky následně bylo provedeno srovnání právní úpravy trestných činů, které jsou součástí našeho právního řádu, s korespondujícími přestupky. Statistiky, analýzy, návrhy novel připravovaných v minulosti a průzkumy ukázaly, že nejzávažnějšími a pravidelně opakujícími se přestupky jsou přestupky na úseku majetku, občanského soužití a veřejného pořádku. Tyto přestupky pravidelně statisticky vykazují vzrůstající tendenci nejen co do počtu spáchaných přestupků, ale i co do rozsahu vzniklé škody. Zákonodárce proto využil situace při zavedení registru přestupků a do navrhované novely přiřadil i změny v oblasti zákona o přestupcích. Tyto změny se týkají oddělení jednotlivých dílčích jednání od sebe a jejich zařazení pod samostatné písmeno. Dříve totiž byla podobná jednání zahrnuta pod jediné písmeno, což činilo značné problémy při stanovení právní kvalifikace. U některých skutkových podstat zákonodárce navrhuje zpřísnění pokuty za spáchání přestupku. Dále se změny v zákoně o přestupcích týkají profesionalizace ve vztahu k nejmenším obcím, které projednávají přestupky proti veřejnému pořádku, občanskému soužití a majetku.⁴⁹

Jednotlivé změny se tedy týkají kategorie protiprávního jednání - ve vztahu k majetku cizí osoby. Sem řadíme trestné činy krádeže (§ 205), zpronevěry (§ 206), podvodu (§ 209) a poškození cizí věci (§ 228) trestního zákoníku. S těmito trestnými činy se překrývá skutková podstata přestupku proti majetku podle § 50 zákona o přestupcích.⁵⁰ Krádež je definována z pohledu trestního zákoníku jako přisvojení si cizí věci tím, že se věci zmocníme a způsobíme tak škodu na cizím majetku nikoliv nepatrnou (škodu nad 5.000,- Kč) a to jednáním:

⁴⁹ důvodová zpráva k novele zákona č. 269/1994 Sb., o rejstříku trestů ve znění pozdějších předpisů. Dostupné na: <http://www.korupce.cz/asstets.b...---duvodova-zprava-k-navrhu-zakona-ze-dne-21...>

⁵⁰ MATES, Pavel. *Základy správního práva trestního*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008. 90 – 92.

vloupáním, nebo bezprostředně po činu si uchováme věc pocházející z krádeže násilím nebo pod pohrůžkou bezprostředního násilí, čímž spácháme na věci, kterou má jiný na sobě nebo při sobě, nebo takový čin spácháme na území, v němž je provedena, nebo byla provedena evakuace osob.⁵¹

Zpronevěra je definována jako jednání, kdy si osoba přisvojí cizí věc nebo jinou majetkovou hodnotu která jí byla svěřena a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou.⁵²

Podvod je kvalifikován jako jednání, kdy někdo prostřednictvím sebe nebo někoho jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, nebo využije něčího omylu, nebo zamlčí podstatné skutečnosti a způsobí tak škodu na cizím majetku nikoli nepatrnou.⁵³

Poškození cizí věci se dopustí ten, kdo zničí, poškodí nebo učiní věc neupotřebitelnou a způsobí tak škodu na cizím majetku nikoli nepatrnou.⁵⁴

Přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) se dopustí ten, kdo úmyslně způsobí škodu na cizím majetku krádeží, zpronevěrou, podvodem, zničením nebo poškozením věci nebo se o takové jednání pokusí.⁵⁵

Ukazatelem pro posouzení hranice trestného činu a přestupku proti majetku je nejen škoda způsobená jednáním pachatele, ale i dalšími výše uvedenými kritérii. Jinak se dílčí jednání popsaná ve skutkové podstatě přestupku proti majetku a u jednání trestných činů proti majetku shodují. Tato popisovaná jednání považoval zákonodárce za tak závažná, že v případě opakovaných přestupků po přijetí novely zákona o rejstříku trestů bude moci soud uložit nepodmíněný trest odnětí svobody. Za recidivu ve výše uvedené skutkové podstatě bude považováno spáchání přestupku v posledních dvou letech, a to nejméně 2x. V připravovaném návrhu však nevyhodnotil zákonodárce za společensky škodlivé jednání, které je v dosud platné právní úpravě zařazeno pod přestupky proti majetku podle § 50 odst. 1 písmeno b) a c). Přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. b) se dopustí ten, kdo úmyslně neoprávněně užívá cizí majetek nebo si přisvojí cizí věc nálezem, nebo jinak bez přivolení oprávněné osoby.⁵⁶

---

⁵¹ důvodová zpráva k novele zákona č. 269/1994 Sb., o rejstříku trestů ve znění pozdějších předpisů. Dostupné na: <http://www.korupce.cz/asstets.b...---duvodova-zprava-k-navrhu-zakona-ze-dne-21...>

⁵² KUČEROVÁ, Helena, HORZINKOVÁ, Eva. *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Nakladatelství Leges, s. r. o., 2009. s. 219 – 223.

⁵³ Tamtéž

⁵⁴ Tamtéž

⁵⁵ Tamtéž

⁵⁶ Tamtéž

Přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. c) se dopustí ten, kdo úmyslně ukryje, nebo kdo na sebe nebo na jiného převede věc, která byla získána přestupkem spáchaným jinou osobou, nebo to, co za takovou věc bylo opatřeno. Jestliže by pachatel přestupku popisovaná jednání opakoval a vykazoval by tak znaky recidivy, přesto by nemohl být odsouzen soudem za trestný čin. Přestupky pod písmenem b) někdy nazvané jako přestupky „nálezu“ nebo přestupky pod písmenem c) někdy pojmenované jako přestupky „zajišťovací“ se vyskytují velmi málo, a statisticky tak vykazují i menší míru společenské škodlivosti. Výše uvedené přestupky tedy byly posouzeny tak, že ochrana společnosti pouze pokutou je dostatečná a není zapotřebí zpřísnit sankci za spáchání popisovaného jednání.⁵⁷

Další kategorií přestupků, které v případě opakovaného jednání budou vykazovat znaky recidivy a pro pachatele hrozící trest za trestný čin, jsou přestupky proti občanskému soužití. Přestupky proti občanskému soužití korespondují s trestným činem výtržnictví podle § 358 trestního zákoníku. V případě opakování přestupku, který je v současnosti obsažen v § 49 zákona o přestupcích, bude pachatel potrestán odnětím svobody až na dvě léta. U těchto přestupků se vyžaduje jejich úmyslné spáchání, a pachatel bude muset tak jako u majetkových přestupků spáchat přestupek obdobné povahy nejméně 2x v posledních dvou letech. Chci zdůraznit, že slovem přestupky „obdobné povahy“ se rozumí přestupek podle § 49 nikoliv přestupek stejného dílčího jednání. Jestliže se tedy pachatel dopustí přestupku, např. vyhrožování újmou na zdraví a poté se dopustí přestupku drobného ublížení na zdraví, tak za další přestupek bude odsouzen za trestný čin výtržnictví. Výše uvedené přestupky totiž spadají pod právní kvalifikaci § 49. Pokud by se však dopustil jiného přestupku, např. rušení nočního klidu, které je zařazeno pod kategorii § 47, nebude to posuzováno jako trestný čin.⁵⁸

Přestupky proti občanskému soužití mohou být spáchány formou nedbalosti i úmyslu. Přestupku proti občanskému soužití se podle platné právní úpravy dopustí ten, kdo jinému ublíží na cti tím, že ho urazí nebo vydá v posměch (přestupky „urážky na cti“), kdo jinému vyhrožuje újmou na zdraví, kdo jinému způsobí drobné ublížení na zdraví, kdo jiného nepravdivě obviní z přestupku, nebo kdo se vůči jinému dopustí schválnosti nebo jiného hrubého jednání. Přestupky, urážky na cti zahrnují různé urážlivé, zesměšňující nebo ponižující pojmy, které svým charakterem jsou schopny zneuctít a znevážit čest (pověst) osoby před druhými.

---

⁵⁷ KUČEROVÁ, Helena, HORZINKOVÁ, Eva. *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Nakladatelství Leges, s. r. o., 2009. s. 219 – 223.

⁵⁸ ČERVENÝ, Zdeněk, ŠLAUF, Václav, TAUBER, Milan. *Komentář k zákonu o přestupcích a výňatky ze souvisejících zákonů*. Praha: Nakladatelství Linde Praha, a.s., 2011. s. 121 – 125.

Následkem je poté zhoršení postavení osoby v zaměstnání, zhoršení vztahů na pracovišti, vztahů v rodině nebo vztahů s přáteli.⁵⁹

Řada odborníků na přestupkové právo má rozdílné názory na formu zavinění, která je ze strany legislativy stanovena pro spáchání přestupku „urážky na cti“. Pro přestupky totiž platí, že pokud nestanoví zákon jinak, postačí zavinění z nedbalosti. Skutková podstata přestupku byla koncipována na principu „kdo jinému ublíží na cti...“. Z výše uvedeného je zřejmé, že u skutkové podstaty nebylo vyžadováno úmyslné jednání, ale stačilo jednání z nedbalosti. Někteří odborníci však argumentovali tím, že je proti logice a smyslu zákona sankcionovat ty, kteří z nedbalosti (v rozrušení, psychické depresi nebo jiném obdobném stavu) jiného urazí nebo zesměšní nebo vydají v posměch. Novela zákona o přestupcích ve vztahu k zavedení evidence přestupků tento nedostatek odstraňuje a konstatuje, že je vyžadováno úmyslné jednání pachatele u přestupku „urážky na cti“. Přestupků urážky na cti se v praxi dopouští pachatelé, kteří zpravidla jiného označí vulgárním výrokem, zvířecím slovem nebo historickým výrazem a mění tak identitu a zkreslují obsah uvedeného výroku.⁶⁰

Přestupku vyhrožování újmou na zdraví se dopustí ten, kdo v jiném vzbudí obavu o jeho život nebo zdraví. Jednání může být učiněno slovně, např. výroky „...zničím tě, zabiju tě, najmu si Ukrajince, počkej však ty uvidíš, co ti všechno udělám...“, ale i fyzicky, např. tím, že osoba zatne pěst a zdvihne ji do úrovně hlavy a namíří ji vůči cizí osobě nebo vezme do ruky nějaký předmět, kterým míří k tělu nebo kterým dává najevo negativní vztah k osobě jiné. Jestliže má taková osoba potřebu se bránit nebo chránit vůči takovému jednání, popř. se zhoršuje její zdravotní stav v důsledku takového jednání, mohou být naplněny znaky uvedeného přestupku.⁶¹

Za nejzávažnější přestupky v této kategorii skutkové podstaty jsou považovány přestupky, kterých se dopustí ten, kdo jinému drobně ublíží na zdraví nebo se dopustí jiného hrubého jednání. Hranice mezi oběma přestupky je velmi tenká. V obou kategoriích bude pachatel útočit na zdraví s tím, že u drobného ublížení na zdraví dojde k faktické újmě, u jiného hrubého jednání k újmě nedojde. Slovo „drobné“ ublížení zdůrazňuje společenskou škodlivost pachatele, nejde tedy o trestný čin spojený s ublížením na zdraví, u jiného hrubého jednání slovo „na zdraví“ schází. Praxe ukazuje, že osoba nebyla omezena na obvyklém způsobu života delší dobu, nicméně ji pachatel újmu na zdraví způsobil.

---

⁵⁹ ČERVENÝ, Zdeněk, ŠLAUF, Václav, TAUBER, Milan. *Komentář k zákonu o přestupcích a výňatky ze souvisejících zákonů*. Praha: Nakladatelství Linde Praha, a.s., 2011. s. 121 – 125.

⁶⁰ Tamtéž

⁶¹ Tamtéž

Někteří právníci nebo úředníci zabývající se přestupky vyžadují předložení lékařské zprávy. Důvodem je skutečnost, že pokud osoba byla napadena, čímž jí byla způsobena újma, ale nenechala se ošetřit, věc lze podle odborníků kvalifikovat jako jiné „hrubé“ jednání. Tento právní názor považují za hranou vymezení shora uvedené skutkové podstaty, včetně příslušných odborných komentářů. Domnívám se, že legislativa zcela jednoznačně a přesně vymezila způsob jednání pachatele jako drobné ublížení na „zdraví“. Jestliže tedy v dokazování vyjde najevo, že jednáním pachatele byla způsobena osobě újma, musí být správně jednání pachatele kvalifikováno jako drobné ublížení na zdraví. Je podle mě právně irelevantní, zda osoba byla, nebo nebyla ošetřena. Jiné hrubé jednání je tak k drobnému ublížení na zdraví tzv. zbytkovým jednáním („co nemá újmu“, je jiné hrubé jednání). Jako příklad jednání pachatele lze uvést fyzický úder pěstí nebo otevřenou dlaní (facka) do obličeje, hospodské rvačky, kopance, žduchání spojené s pádem na zem apod. Soudní judikatura uvádí, že pokud by následek léčby trval déle než 7 dnů a osoba by byla rovněž omezena na obvyklém způsobu života, např. nebyla by schopna provést základní hygienické úkony, potřebovala by péči další osoby, nemohla by pracovat, ač před újmou na zdraví pracovala, šlo by o trestný čin. Kratší doba léčby by vykazovala znaky drobného ublížení na zdraví.⁶²

Dalším jednáním ve skutkové podstatě přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 pod písm. c) je křivé obvinění z přestupku. Uvedená skutková podstata rovněž koresponduje s trestným činem křivého obvinění podle § 345 trestního zákoníku. Základní znaky pro naplnění popisovaného jednání jsou dva: křivé obvinění musí směřovat proti konkrétní osobě a dále má mít za cíl způsobit této osobě stíhání za přestupek. Opět u citovaného jednání vznikají spory, a to z důvodu dvou rozdílných výkladů. Určitá část odborných kruhů říká, že postačí k naplnění skutkové podstaty přestupku, když policie nebo jiný orgán přijme oznámení, provádí šetření a např. věc posléze vůči konkrétnímu podezřelému odloží. V daném případě by podezřelý mohl oznámit toho, kdo ho „křivě obvinil z přestupku“. Část odborníků tedy říká, že postačí „stíhání“ za přestupek. Ostatní trvají na tom, že musí být zahájeno samotné přestupkové řízení a v případě jeho zastavení může osoba podat oznámení pro křivé obvinění z přestupku. Pro pravdivost druhé teze hovoří samotné jednání popsané ve skutkové podstatě jako křivé „obvinění“ z přestupku. Příkladem výše uvedeného jednání bývají vymyšlené dopravní nehody, msty.

---

⁶² KUČEROVÁ, Helena, HORZINKOVÁ, Eva. *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Nakladatelství Leges, s. r. o., 2009. s. 219 – 223.

Přestupky občanského soužití, které by vykazovaly znaky křivého obvinění z přestupku, se v praxi příliš nevyskytují.⁶³

Poslední jednání, které lze považovat za jednání v rozporu s pravidly občanského soužití, je kdo úmyslně naruší občanské soužití „schválnostmi“. Pojem „schválnost“ lze z pohledu přestupkového zákona vnímat za jednání hrubé, zřejmé a neoprávněné ve snaze jinému zasáhnout nebo znepríjemnit obvyklý způsob života. I v případě popisu jednání vykazujícího znaky schválnosti se odborné kruhy rozcházejí. Někdy lze totiž jen těžko najít rozdíl mezi schválností a jiným hrubým jednáním. Schválnost podle některých nelze zúžit jen na jednání „bránit někomu dalšímu, činit někomu překážku“, ale lze ho vnímat mnohem širěji. Nedostatek soudní judikatury, různé výklady a pohledy na dané jednání ve skutkové podstatě proto znamenají úspěch obviněného v odvolacím řízení a zrušení vydaného rozhodnutí. Pokud tedy je na projednání přestupku pouze 1 rok od doby jeho spáchání a obviněný v odvolacím řízení takto uspěje, mají někteří pracovníci na úseku přestupků pocit zbytečnosti v důsledku nedokonalosti práva. Prokazování schválnosti je totiž velmi složité zejména z toho důvodu, že většina přestupků se dotýká kategorie tzv. sousedských sporů. Uvedené spory jsou v mnoha případech v minulosti neřešené, mezi sousedy velmi citlivé, jednání pachatele stoupá co do intenzity a lidé požadují od pracovníků okamžitá řešení. Z tohoto pohledu odborná diskuse o zpřesnění právní úpravy, o případném vypuštění pojmu „schválnosti“ nebo o samostatné právní úpravě sousedských vztahů, včetně přestupků nebo správních deliktů na tomto úseku, by stála za úvahu.⁶⁴

---

⁶³ KUČEROVÁ, Helena, HORZINKOVÁ, Eva. *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Nakladatelství Leges, s. r. o., 2009. s. 219 – 223.

⁶⁴ Tamté

9 Hodnocení navrhované právní úpravy

Součástí této práce má být i hodnocení navrhované právní úpravy, popis základních problémů a návrhy jejich řešení. Návrh na přijetí změny ve vztahu k zavedení centrálního registru přestupků by bylo jednou z nejvýznamnějších změn v oblasti správního práva trestního. Jak jsem již naznačil v předchozích kapitolách, již od roku 1999 se všechny vlády marně pokoušely o zavedení tohoto druhu registru. Proběhlo několik legislativních návrhů, odborných seminářů, diskusí a komentářů, ale bez jakéhokoliv úspěchu. Bohužel odbornou veřejností tolik očekávaný registr nebyl zatím přijat. Naděje, že po mnoha letech projde legislativním kolečkem a vejde v platnost, není doposud naplněna. Ve všech případech, které zná historie České republiky, se před přijetím registru nebo před dalšími intenzivními kroky na jeho práci změnila vláda. S ní se vyměnil i ministr spravedlnosti a jeho priority. Další vlády nebo ministři se k projektu centrálního registru nevrátili, nebo začali pracovat na novém znění zákona upravujícího evidenci přestupků. Protože se nacházíme v době elektronizace veřejné správy a řada registrů již dnes plně funguje nebo je alespoň ve zkušebním provozu, návrh na zavedení registru přestupků ležel v Poslanecké sněmovně. A zde vidím první problém. Slovo „ležel“ znamená, že skončil s minulou vládou. V současnosti jsem nikde v programovém prohlášení vlády nenašel jako prioritu zavedení registru přestupků. Vracíme se tedy zase na začátek? Jak dlouho budeme ještě čekat na tak důležitý registr v boji proti drobné kriminalitě? Po více než patnáctiletých přípravách je tato skutečnost opravdu zarážející. Za velmi úsměvné považuji již jen to, že prostřednictvím správního práva trestního společnost prakticky posiluje úlohu práva (spravedlnosti) a vzájemného soužití skupiny obyvatelstva, předchází a potírá drobnou kriminalitu, která je mnohdy předstupněm ke kriminalitě závažnější a u které většina „budoucích“ pachatelů (i recidivistů) začíná. Nevím, co by v oblasti bezpečnosti měl mít zákonodárce za důležitější prioritu. I z tohoto důvodu lze považovat „nečinnost“ našich zákonodárců nebo odborníků za zarážející.

Dále bych chtěl z obecného pohledu k problematice správního práva trestního a k navrhované změně rejstříku přestupků říci, že zákonodárci měli tento prostor využít k rozsáhlejší změně celého zákona o přestupcích. Od přijetí zákona o přestupcích totiž byly v této zásadní právní normě učiněny jen dílčí změny. Je zvláštní, že tak zákonodárci neučinili v době přijetí správního řádu. V uvedeném případě hovoří ve prospěch zákonodárců skutečnost, že po změnách by mohly s přijetím správního řádu volat i jiné oblasti veřejné správy (správa stavební, školská, bezpečnostních sborů apod.). Na druhou stranu je však třeba uvést, že ve shora uvedených oblastech již byla přijata nová právní úprava. Trestní právo má, jak již v jednotlivých kapitolách uvádím, velmi blízko ke správnímu právu trestnímu. Přesto

i trestní právo bylo rekonstruováno. Na přestupky se opět nedostalo, byť se zákonodárci, zejména z řad starostů opakovaně pokoušeli o některé zásadní změny. V předchozích kapitolách jsem zmínil určité nedostatky v přestupkovém zákoně, a to jak v jeho hmotné, tak procesní části.

V hmotné části by se změny měly týkat úvahy o zpřesnění, zpřehlednění a vypuštění některých skutkových podstat v jednotlivých skupinách nebo kategoriích přestupků. Za reformu by určitě stála i opakovaně navrhovaná změna zvýšení pokut u blokového i příkazního řízení. Výše pokut u těchto druhů řízení je dnes vzhledem k navýšení horní hranice pokut u jednotlivých skutkových podstat nedostatečná. Tato skutečnost vede k tomu, že pracovníci na úseku přestupků vedou hlavně přestupková řízení (ústní jednání i s dokazováním) a nepřistupují z důvodu nedostatečné výše pokuty ke zkrácené formě přestupkového řízení, která probíhá před zahájením řízení (k blokovému nebo příkaznímu řízení). Popisovaný stav má za výsledek neúměrné prodlužování řady řízení a zahlcení pracovníků na úseku přestupků velkým množstvím nevyřízených spisů. Pokud k tomu přičteme i roční lhůtu, řada přestupků zůstane neprojednána. Dále nelze opomenout i možnost zavedení sankce, např. provedení práce nebo činnosti. Řada obcí a měst si stěžuje na skutečnost, že jim razantním způsobem stoupá počet pohledávek. Pachatel nemá z čeho pokutu zaplatit a jiný druh efektivnější sankce pracovník na úseku přestupků nemá. Při zjištění, že osoba má pouze životní minimum, hmotnou nouzi nebo nemá vůbec nic, a přesto spáchala několik přestupků v podstatě obec nebo město sankci nevymáhá a pohledávku po určité době jen účetně odepíše. Podle mého názoru se ovšem v daných případech vytrácí smysl zákona, a to vymahatelnost práva.

Na nedostatky v procesní části mimo jiného upozornila zákonodárce i soudní judikatura. Změny by se tedy mohly týkat nejen institutu odložení a zastavení řízení, ale i příkazního nebo blokového řízení. Zpřesnit by se mohla i definice ve vztahu k osobě blízké nebo ustanovení týkající se povinnosti včas a řádně vyčíslit škodu. Výše uvedené je pouze stručný popis možných změn, které by snad uvítala řada pracovníků pracujících na úseku přestupků.

Dovolte mi, abych se dostal k návrhu samotné změny zákona o rejstříku trestů. Nejprve je třeba říci, že rozumím postupu autora zákona ve smyslu nevytváření další právní normy, která by samostatně upravovala pouze tento typ registru. Registr přestupků bude totiž vázán i na jiné druhy registrů (registr obyvatel, registr rodných čísel nebo informační registr cizinců apod.). Snahou autora bylo tedy využít velmi úzké spojení trestního práva se správním právem trestním, kdy trestní právo má evidenci osob odsouzených za trestný čin zákonně

zakotvenu. Proč tedy jen novelou nerozšířit jednotlivá ustanovení již v platné právní úpravě, v zákoně o rejstříku trestů? Je proto řada předpokladů. Trestní spis v řadě případů po zhodnocení policejními orgány nebo příslušným státním zástupcem končí s podezřením na spáchání přestupku u správních orgánů, řada pachatelů trestných činů jsou i pachatelé přestupků, výpisy nebo opisy z evidence přestupků požaduje stejná skupina orgánů veřejné správy (soudy, státní zastupitelství, policejní orgány nebo správní orgány atd.). Není tedy nutné zavádět něco nového, když stávající registr funguje, není nutné provádět novou úpravu, jestliže současná je dostatečná a nabízí prostor pro rozšíření a je nesmyslné zatěžovat ještě právní řád zbytečným právním předpisem. Za změnu legislativy lze autora zákona pochválit. Dalším pozitivem navrhované změny je jistě její finanční stránka. Jak již bylo řečeno, tak řada předchozích návrhů zákona skončila pod stolem právě pro neúměrnou finanční zátěž pro rozpočet ministerstva spravedlnosti. Některé návrhy totiž počítaly s navýšením počtu úředníků, kteří by údržbu, archivaci a kontrolu nad dodržováním získávání informací z tohoto systému prováděli. Vznikl by tak nový úřad nebo odbor (oddělení) na ministerstvu spravedlnosti. V situaci, kdy byl celospolečenský tlak na snižování počtu úředníků, se výše uvedené, jevílo jako nemyslitelné. Cesta, kdy dojde k rozšíření kompetencí stávajícího úřadu rejstříku trestů a nebude to znamenat zvýšení ekonomických nákladů na personální i mzdové požadavky, je z mého pohledu cestou ideální.

Na druhou stranu je třeba říci, že i tato navrhovaná změna má své nedostatky. Autoři navrhované změny mohli využít připravované změny rejstříku přestupků a zapracovat do ní vyjma evidence přestupků pachatele i centrální zpracování statistických výkazů. Je zbytečné, aby krajské úřady dohlížely na zpracování statistiky u podřízených úřadů, podřízené úřady jim zasílaly statistiku, a posléze kraje k těmto výkazům zvlášť připojily ještě své vlastní statistické údaje. Domnívám se, že zpracování statistiky a její věrohodnost je slabinou zejména na malých úřadech. Zde totiž ještě stále funguje evidence přestupků prostřednictvím listinných dokumentů, nikoliv za pomoci výpočetní techniky. Statistika je tak často upravována do čísel, která neodpovídají realitě a jsou záměrně zkreslována, aby na sebe správní orgán neupozornil. Je však třeba nutně pravdivě dodat, že ani výpočetní technika nemusí být zárukou kvality. U některých úřadů museli pracovníci na úseku přestupků odolávat tlaku na nákup často neefektivních programů, které měly zabezpečit mimo jiného i zpracování statistických výkazů. Sjednocení statistiky, odstranění administrativní zátěže a povinnost ji zpracovat elektronicky přes centrální registr by zcela jistě zrychlilo zpracování dat, také by se s nimi mohlo rychleji nakládat a posílila by se i věrohodnost dat v očích odborné i laické veřejnosti.

Dále bych se rád vyjádřil k samotnému paragrafovému znění navrhovaných změn. Autor změn v podstatě rozšiřuje stávající znění zákona o rejstříku trestů. Tyto změny spočívají v úpravě jednotlivých paragrafů tak, aby popsaly, kdo bude s informacemi z rejstříku ve vztahu k přestupkům nakládat, kdo je může požadovat, za jakých podmínek, kdo bude výpisy nebo opisy provádět a co bude výpis nebo opis obsahovat. Navrhovatel změny myslel i na ochranu osobních údajů a na nutnost prokazovat důvod, proč výpis nebo opis z evidence přestupků konkrétní osoba požaduje. Návrh změny zákona o rejstříku trestů je zpracován přehledně, systematicky a změny v něm jsou jasné i pro laickou veřejnost. Návrhu změny zákona o rejstříku trestů, která není příliš obsáhlá, v podstatě nevytýkám nic.

Uvedená novela však neobsahuje pouze změnu zákona o rejstříku trestů, ale i dalších právních předpisů. Mezi nejzásadnější změny patří zcela jistě změny v trestním zákoníku a přestupkovém zákoně. Uvedené změny lze rozdělit na dvě základní skupiny: první skupinu tvoří změny ve vztahu ke skutkovým podstatám, které budou v případě opakovaného spáchání přestupku považovány za trestný čin, druhou skupinu změn tvoří otázka recidivy, tj. doba, ve které pachatel přestupku svoji činnost zopakuje a bude odsouzen pro trestný čin, a také četnost spáchaných přestupků v uvedené době.

K první skupině změn lze konstatovat, že při navrhované novele právní úpravy se autor zákona opřel o výsledky statistik z předchozích let. Statistiky opakovaně vykazovaly nárůst drobné kriminality u těchto kategorií přestupků: přestupky proti veřejnému pořádku, přestupky proti občanskému soužití a přestupky proti majetku. Tyto přestupky korespondují i s trestnými činy, což vedlo navrhovatele i k novele trestního zákoníku. Základní otázka totiž zněla, jak často bude muset pachatel přestupku své jednání opakovat, aby jeho jednání bylo přísněji kvalifikováno jako trestný čin. Já však rozvedu tyto úvahy zcela jiným směrem. Nebylo by efektivnější zpřísnit sankce za přestupky ve zkrácené formě řízení (v blokovém nebo příkazním řízení), anebo umožnit obcím výkon práva (exekuci) i na malé částky formou splátkového kalendáře? Proč by měly být výjimkou z exekuce finanční prostředky pocházející z životního minima? Dále bych umožnil správním orgánům i jinou formu sankce, než mnohdy neefektivní ukládání pokut! Možnost uložení výkonu práce nebo činnosti pro obec, příspěvkovou organizaci obce nebo neziskovou organizaci by bylo prospěšnější. Kontrolu nad dodržováním této sankce bych svěřil přímo správnímu orgánu za součinnosti Policie České republiky nebo obecní policie. V případě, že by osoba k takovému výkonu sankce nenastoupila, měl by správní orgán možnost sankci zpřísnit, anebo by se jednalo o trestný čin. Ke skutečnosti, že by osoba k výkonu tohoto druhu sankce nenastoupila, by „musel“ soudce při stanovení výše trestu přihlédnout. Rovněž bych přemýšlel nad zpřísněním řady dalších

právních předpisů, což by znamenalo např. nebytování problémové osoby v obecním bytě, nevydání rybářského lístku nebo jiného povolení, nevydání řidičského průkazu apod. Některé z uvedených opatření dnes již fungují, ale řada z nich stojí na hraně platné právní úpravy. Moje úvaha tak směřuje k tomu že, za daleko rychlejší a efektivnější z pohledu prevence a sankce u méně závažných deliktů považuji přestupkové řízení. Trestní řízení a uložení trestu má být užito až tehdy, kdy jiné mechanismy (tedy i sankce v přestupkovém řízení) selhávají. Kriminalizace společnosti není správnou cestou. I kvůli osobám páchajícím přestupky bych se snažil zintenzivnit a právně zlegalizovat spolupráci přestupkových a sociálních odborů, neziskového sektoru a občanských sdružení. Zvážil bych možnost kontroly osob v domácnosti za přítomnosti více úředních osob z různých odborů a oddělení úřadu a možnost dotovaných programů, které by léčily závislost těchto lidí na alkoholu a jiných návykových látkách. Někdo by mohl namítnout, že tuto práci by měly spíše zajišťovat sociální odbory nebo jiní terénní pracovníci. Já však říkám, že sociální odbory mají i jinou agendu a terénních pracovníků je málo. Proč tedy z pohledu zákona vnímáme pracovníky na úseku přestupků neustále jen jako pracovníky s represivními úkoly? Vždyť sama zákonná úprava pracuje se slovy „předcházet páchání přestupků“. Často slyšíme i o preventivní funkci těchto orgánů. Žádné konkrétní prostředky však k naplnění těchto cílů zákonodárce úředníkům nedal.

V druhé kategorii změn četnosti páchání přestupků byly na stole dvě varianty: osoba by musela spáchat dva přestupky nebo by osoba musela spáchat nejméně tři přestupky. Jestliže budeme pracovat s tím, že v praktickém životě např. někdo špatně zaparkuje nebo se chová hlučně v době nočního klidu, tak spáchání jednoho přestupku je vcelku běžné a ne vždy pro společnost škodlivé. Pokud se však tyto přestupky opakují, zcela jistě není pachatel z předchozího jednání poučen a od dalšího páchání přestupku by ho měla odradit nejen sankce, ale i případné další opatření. Takovým opatřením může být právě četnost a možnost hrozby přísnější trestu, nikoliv pouze sankce v přestupkovém řízení. Limit „nejméně dvakrát“ a třetí přestupek znamenající uložení trestu za spáchání trestného činu považuji za dostatečný. Jakákoliv jiná varianta by mohla být podle mého názoru příliš přísná anebo naopak nedostatečná. Co do lhůty (doby) recidivy rovněž padaly různé varianty dvou nebo tří let. Jestliže navrhovatel stanovil spáchání dvou přestupků a třetího jako podmínku pro naplnění skutkové podstaty trestného činu, tak by se číslice „dva“ měla krýt i s lhůtou dvou let. Jak vyplývá nejen ze statistických údajů, ale i ze zkušeností pracovníků správních orgánů, tak právě první dva roky pachatelé přestupků nejčastěji opakují přestupky. I má zkušenost je zcela stejná. Pokud se na problém podíváme tak, že osoba spáchá tři přestupky do dvou let, což je velmi krátká doba, tak se pachatel skutečně nepoučil ze svého jednání.

Uvedená lhůta není lhůtou vymyšlenou, protože se s ní můžeme setkat v platné právní úpravě. Zákaz činnosti např. spocívající v řízení motorového vozidla lze stanovit až na dobu dvou let. Stanovení této lhůty je proto zcela logické a koresponduje s požadavky odborné i laické veřejnosti.

Závěr

O možnosti zavést evidenci přestupků se hovoří řadu let. Od roku 1999 až do současnosti odborníci zabývající se oblastí přestupkového řízení a pracovníci na úseku přestupků se marně pokoušejí o zavedení centrálního registru přestupků. Během výše uvedené doby se objevilo několik legislativních návrhů, ať již na půdě vlády nebo Poslanecké sněmovny. Některé návrhy zákonů nebyly ani předloženy z důvodů značné ekonomické zátěže při zavedení registru. Ostatní byly vráceny např. z důvodu nedostatků v navrhované úpravě. Po dlouhých diskuzích byla řada připomínek odstraněna a odborné veřejnosti svítla naděje, že by snad po dlouhých letech mohla být evidence přijata. U těch návrhů zákonů (za doby ministra Radka Johna), které byly takto úspěšné, však poté nastala další objektivní příčina nepřijetí zákona o zavedení rejstříku přestupků. Před přijetím takového návrhu zákona zpravidla padla vláda. S rezignací vlády byl přerušen i další legislativní proces spojený s přijetím této normy a nová vláda už se k původnímu návrhu zákona nevrátila. Důvodů pro to bylo několik, ať už to byla již výše zmiňovaná ekonomická náročnost, nárůst byrokracie, nepřipravenost úřadů. Některé vlády se vydaly cestou vlastního návrhu zákona, což však v řadě případů přibrzdilo již často prodiskutované otázky pro a proti přijetí takového druhu registru.

Ne jinak tomu je i po poslední předložené novele zákona o rejstříku trestů. Poslední návrh změny zákona o rejstříku trestů, který počítal se zavedením evidence přestupků, totiž přijat nebyl z důvodů rozpuštění Poslanecké sněmovny. Současná vláda takový registr jako svoji prioritu nevnímá a zatím se k případnému zavedení registru nevyjadřuje.

V této bakalářské práci jsem se zabýval současným stavem evidence přestupků a popisem způsobu jejího vedení. Při popisu této evidence jsem se zaměřil na její nejrozsáhlejší, ale i nejnáročnější část, a to statistiku. Správní orgány jsou povinny ze zákona statistiku vést a předávat ji k nadřízenému správnímu orgánu. V posledních letech došlo k rozšíření statistických výkazů, jež musí správní orgán každý rok předkládat. Statistické výkazy jsou do jisté míry ukazatelem výsledků práce správních orgánů. Statistika byla využita i jako jeden z argumentů pro podporu zavedení centrálního registru přestupků. Nárůst některých kategorií přestupků byl zaznamenán právě ve statistice za posledních 5 let.

Dále se tato práce věnuje novele zákona o rejstříku trestů, a to z pohledu již dosud platné právní úpravy. Součástí této novely je i změna paragrafového znění zákona o přestupcích, trestního zákoníku i dalších právních předpisů v návaznosti na oblast správního práva trestního. V části příslušných změn zákona o rejstříku trestů jsem vybral nejpodstatnější části jednotlivých změn, které jsem konfrontoval s novelou zákona o přestupcích. Snažil jsem

se vystihnout základní otázky v oblasti evidence přestupků, a to kdo bude moci o opis nebo výpis žádat, z jakého důvodu, k jakým účelům a zda bude zabezpečena ochrana osobních údajů. Je třeba konstatovat, že změny v zákoně o rejstříku trestů nejsou příliš rozsáhlé. Naopak o závažnější změny jde v zákoně o přestupcích. Kategorie přestupků, které by mohly být evidovány, jejich rozčlenění pod jednotlivé paragrafy a písmena včetně způsobu jejich vyřízení, jsou součástí těchto změn. Nejinak je tomu i v posledním právním předpise, který je pro zavedení změny rejstříku přestupků předpisem zásadním. Trestní zákoník by se v případě přijetí změn v navrhované novele zákona o rejstříku trestů změnil tak, že by u korespondujících trestných činů s vybranými kategoriemi přestupků šlo v případě opakovaného spáchání přestupku v určité době o trestný čin. Zjednodušeně řečeno, platí zásada „třikrát a dost“ v posledních 2 letech u přestupků proti veřejnému pořádku, občanskému soužití a majetku.

V poslední části této práce hodnotím pozitiva i negativa navrhovaných změn ve shora uvedených právních předpisech. V práci uvádím, že rozumím ekonomickým dopadům na rozpočet resortu ministerstva spravedlnosti a souhlasím s tím, aby případný rejstřík přestupků vedl úřad rejstříku trestů. Rovněž podporuji nepřijaté změny v zákoně o přestupcích a v trestním zákoníku, které by za opakované přestupky zavedly trestný čin (vše by bylo posuzováno jako přestupková recidiva). Na druhou stranu bych využil prostoru k podrobnější diskuzi ve vztahu k zákonu o přestupcích. Změny by měly spočívat v navýšení horní hranice sankcí u zkrácených forem přestupkového řízení, měly by proběhnout úvahy nad zavedením nového druhu sankce, úpravy některých druhů řízení (příkazní řízení) a měla by se naplnit preventivní činnosti správních orgánů (v současnosti převyšuje složka represivní). Za nedostatek současné platné právní úpravy mimo výše uvedeného považuji i nepřesnosti u některých skutkových podstat přestupků. Velmi vážně bych uvažoval o přijetí zákona, který by samostatně upravoval sousedské vztahy, včetně přijetí skutkových podstat přestupků. Dále poukazuji i na skutečnost, že v oblasti správního práva trestního klesá vymahatelnost práva. V této oblasti bych zefektivnil a rozšířil možnosti obcí vymáhat i pod formou donucení uloženou sankci, anebo ji kombinovat i s formou jiného druhu sankce.

Věřím, že po mnohaletých pokusech se konečně odborná i laická veřejnost dočká přijetí tohoto důležitého registru, který podle mých názorů pomůže v boji proti drobné kriminalitě.

Seznam použitých zdrojů

Literatura

ČERVENÝ, Zdeněk, ŠLAUF, Václav, TAUBER, Milan. *Komentář k zákonu o přestupcích a výňatky ze souvisejících zákonů*. Praha: Nakladatelství Linde Praha, a.s., 2011. 457 s.

HRABÁK, Jan, NAHODIL, Tomáš. *Správní řád s výkladovými poznámkami a vybranou judikaturou*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2009. 500 s.

JELÍNEK, Jiří a kol. *Trestní zákoník a trestní řád s poznámkami a judikaturou*. Praha: Nakladatelství Leges, s. r. o., 2012. 1280 s.

JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. *Zákon o přestupcích a přestupkové řízení*. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2013. 534 s.

KUČEROVÁ, Helena, HORZINKOVÁ, Eva. *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Nakladatelství Leges, s. r. o., 2009. 368 s.

MATES, Pavel. *Základy správního práva trestního*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008. 226 s.

Seznam uvedených právních předpisů

zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů

zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

zákon č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů

zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů

zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Judikáty

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 01. 2014, sp. zn.5A 154/2012 – 51.

Internetová stránka

Usnesení vlády č. 125 ze dne 17. února 1999. Dostupné na http://kormoran.vlada.cz/usneseni_webtest.nsf/0/37116E873678ACFFC12571B6006D4474 .>

Výsledky 103. zasedání Legislativní rady vlády ze dne 30. 08. 2012. Dostupné na <http://www.vlada.cz/scripts/detail.php?id=98545&tmplid=50>>.

Důvodová zpráva k novele zákona č. 269/1994 Sb., o rejstříku trestů ve znění pozdějších předpisů. Dostupné na <http://www.korupce.cz/asstets.b...---duvodova-zprava-k-navrhu-zakona-ze-dne-21...>>.

Předkládací zpráva k novele zákona č. 269/1994 Sb., o rejstříku trestů ve znění pozdějších předpisů. Dostupná na <http://www.vlada.cz/assets/ppov/lrv/ria/databaze/Zaverecna-zprava-RIA-k-navrhu-novely-zakona-o-prestupcich.pdf>>.

Přílohy

- č. 1 – Statistické údaje správních orgánů k řízení o přestupcích
- č. 2 – Výkaz ministerstva vnitra o přestupcích projednaných orgány obcí a krajů
- č. 3 – Projednané přestupky podle jednotlivých paragrafů zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

Shrnutí (abstrakt)

Zákon o evidenci přestupků nebyl do současné doby přijat. Od roku 1999 bylo učiněno několik pokusů o zavedení centrálního registru přestupků, který se měl stát významným prostředkem v boji proti drobné kriminalitě. Přes uvedené pokusy nebyla evidence zavedena zejména z důvodů nedostatku finančních prostředků a obavy o nárůst počtu úředníků. Některé návrhy směřovaly k přijetí tohoto druhu registru, přesto nakonec registr zaveden nebyl. Ve většině případů mimo výše uvedeného se tak stalo proto, že padla vláda anebo byla rozpuštěna poslanecká sněmovna. Nová vláda se k původnímu návrhu zákona o evidenci přestupků již nevrátila anebo začala připravovat návrh nový. Poslední návrh na zavedení evidence přestupků je spojen s novelou zákona o rejstříku trestů. Uvedená změna zákona obsahovala právo osoby žádat výpis nebo opis z evidence přestupků, právo orgánů veřejné správy žádat uvedenou informaci, ale také systém ochrany osobních údajů. Se změnou zákona o rejstříku trestů je spojena i změna zákona o přestupcích a trestního zákoníku. V zákoně o přestupcích by došlo k úpravám v oblasti jednotlivých druhů přestupků (systematizace). V trestním zákoníku se uvádí u jednotlivých trestných činů, které korespondují s přestupky, doba, ve které v případě opakovaného přestupku (nejméně 2x musí osoba spáchat přestupek), bude odsouzena osoba za třetí přestupek jako za trestný čin.

Resumé

The law of tort evidence hasn't been accepted yet. There have been several attempts to introduce central registry of torts since 1999. The law hasn't been introduced due to the lack of the financial support and fears of rising the number of administrative officers. The main reason why it hasn't been introduced was that the government was mostly soluted. New government usually did not come back to the previous suggestion and brings their own. The last of the potential novels was connected with the novel of the rap sheet. This change of the law included right to demand the printouts from the tort evidence, right of the public administrative office to demand the same thing but it all has to be in compliance with the law of the protection of the personal information. This novel would have been connected with the criminal law. There would be only several changes but mainly the system ones in the Tort law. This all means that if the person committed any tort more than twice it would be convicted of the criminal offence.

Klíčová slova:

Evidence

Přestupek

Recidiva

Správní orgán

Trestní zákoník

Správní řád

Pachatel

Veřejný pořádek

Občanské soužití

Majetek

Statistika

Druhy řízení

Rejstřík trestů

Keywords:

Record

tort

recidivism

tort agency

penal code

administrative order

wrongdoer

public order

civil coexistence

property

statistics

types of proceedings

rap sheet

Příloha č. 1 - Statistické údaje správních orgánů k řízení o přestupcích

Formulář + legenda

Statistické údaje správních orgánů k řízení o přestupcích za období

- předmětem evidence jsou **pouze** přestupky podle § 49 odst. 1 písm. a) a c) zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, které byly spáchány mezi **osobami blízkými¹, osobami žijícími ve společném obydlí nebo osobami, které byly v minulosti osobami blízkými (např. druh/družka², manžel/manželka)**
- údaje jsou určeny pro zpracování analýzy v oblasti jednání, které vykazuje některé znaky jevu domácího násilí, a možných opatření k jeho eliminaci³.

Název správního orgánu:	
Období, za které jsou statistické údaje vyplňovány:	
Celkový počet vyřizovaných přestupků (bod 1)	
Počet přestupků oznámených osobami postiženými přestupkem (bod 2)	
Počet přestupků oznámených třetí osobou (bod 3)	
Počet přestupků oznámených orgánem policie (bod 4)	
Počet přestupků oznámených jiným orgánem (bod 5)	
Počet přestupků postoupených orgánu činnému v tr. řízení (bod 6)	
Celkový počet zahájených řízení (bod 7)	
a z toho	Počet zastavených řízení (bod 7a)
	Počet odsuzujících rozhodnutí - pravomocných (bod 7b)
Počet přestupků § 49/1 písm. c) (bod 8)	
Počet přestupků s verbálním napadením (bod 9)	
Počet přestupků s fyzickým napadením (bod 10)	
Počet přestupků mezi manželi (bod 11)	
Počet přestupků mezi bývalými manželi (bod 12)	
Počet přestupků mezi druhem a družkou (bod 13)	
Počet přestupků mezi bývalým druhem a družkou (14)	
Počet přestupků jiné osoby blízké (bod 15)	
Počet přestupků charakteru pronásledování (bod 16)	
Počet přestupků žena – osoba postižená přestupkem (bod 17)	
Počet přestupků muž - osoba postižená přestupkem (bod 18)	

¹ Viz § 68 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb.

² Pro účely statistiky se druhem/družkou myslí také osoby, které spolu tzv. “pouze chodí“, aniž by žily ve společné domácnosti.

³ Materiál, který je každoročně Ministerstvem vnitra zpracováván na základě usnesení vlády č.262 ze dne 13. dubna 2011 „Souhrnná zpráva o plnění Národního akčního plánu prevence domácího násilí na léta 2011 až 2014“.

Počet přestupků rodič, prarodič - osoba postižená přestupkem (bod 19)	
Počet přestupků dítě, osoba zbavená způsobilosti - osoba postižená přestupkem (bod 20)	
Počet přestupků dítě v rodině (bod 21)	
Počet přestupků spáchaných ženou (bod 22)	
Počet přestupků spáchaných mužem (bod 23)	
Informování obětí - počet (bod 24)	

1. Celkový počet vyřizovaných přestupků proti občanskému soužití s právní kvalifikací podle ust. § 49 odst. 1 písm. a) a c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů spáchaných mezi osobami blízkými, osobami, které žijí ve společném obydlí nebo osobami, které byly v minulosti osobami blízkými (dále jen „přestupky“).
2. Počet přestupků oznámených osobami postiženými přestupkem, tj. oběťmi přestupku.
3. Počet přestupků oznámených třetí osobou (i právnickou) odlišnou od pachatele přímo správnímu orgánu.
4. Počet přestupků oznámených podle ust. § 58 odst. 1, 2 zákona č. 200/1990 Sb. orgánem policie.
5. Počet přestupků oznámených (postoupených, odevzdaných) jiným orgánem státní moci/veřejné správy (např. soud, státní zastupitelství atd.).
6. Počet přestupků postoupených podle ust. § 71 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb. orgánu činnému v trestním řízení.
7. Počet přestupků, u kterých bylo zahájeno řízení o přestupku⁴ a z toho
  - a. Počet zastavených řízení podle ust. § 76 odst. 1 písm. a), b, c), f), j), k) zákona č. 200/1990 Sb.
  - b. Počet řízení ukončených⁵ pravomocným rozhodnutím, jímž byl obviněný uznán vinným.
8. Počet přestupků s právní kvalifikací podle ust. § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., a z toho
9. Počet přestupků s **pouze** verbálním napadením (výhrůžky, psychické násilí aj.).
10. Počet přestupků s fyzickým napadením.
11. Počet přestupků spáchaných mezi manželi v podobě -/- (počet oznámených/počet ukončených pravomocným rozhodnutím o vině pachatele⁶).
12. Počet přestupků spáchaných mezi bývalými manželi v podobě -/- (počet oznámených/počet ukončených pravomocným rozhodnutím o vině pachatele).
13. Počet přestupků spáchaných mezi druhem a družkou v podobě -/- (počet oznámených/počet ukončených pravomocným rozhodnutím o vině pachatele).
14. Počet přestupků spáchaných mezi bývalým druhem a družkou v podobě -/- (počet oznámených/počet ukončených pravomocným rozhodnutím o vině pachatele).
15. Počet přestupků spáchaných mezi jinými osobami blízkými v podobě -/- (počet oznámených/počet ukončených pravomocným rozhodnutím o vině pachatele).
16. Počet přestupků charakteru „stalking“ (přestupek, který svým charakterem koresponduje s trestným činem Nebezpečné pronásledování dle § 354 TZ)
17. Počet přestupků, kde je žena osobou postiženou přestupkem.

⁴ Jedná se o počet přestupků, u nichž bylo v sledovaném období zahájeno řízení o přestupku.

⁵ Jedná se o počet řízení ukončených v sledovaném období, bez ohledu na datum zahájení řízení.

⁶ Jedná se o počet přestupků ukončených ve sledovaném období.

18. Počet přestupků, kde je muž osobou postiženou přestupkem.
19. Počet přestupků, kde je rodič nebo prarodič osobou postiženou přestupkem.
20. Počet přestupků, kde je dítě nebo osoba, která byla zbavena způsobilosti k právním úkonům nebo které byla způsobilost k právním úkonům omezena, osobou postiženou přestupkem.
21. Počet přestupků s nezletilým dítětem v rodině; z toho počet přestupků, kdy byl o přestupku informován OSPOD (orgán sociálně právní ochrany dětí).
22. Počet přestupků kde pachatelem je žena.
23. Počet přestupků kde pachatelem je muž.
24. Počet přestupků, kdy byly oběti předány informace/kontakty na pomáhající organizace (např. intervenční centra, nestátní neziskové organizace aj.)

Příloha č. 2 – Výkaz ministerstva vnitra o přestupcích projednaných orgány obcí a krajů

OBEC odešle zpracovaný výkaz do 16.1.2014 krajskému úřadu.

Rok

KRAJSKÝ ÚŘAD odešle sumář výkazů do 31.1.2014 Ministerstvu vnitra.

Výkaz Ministerstva vnitra
o přestupcích projednaných
orgány obcí a krajů

Údaje jsou poskytovány Ministerstvu vnitra v souladu s ustanovením § 96 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

a		Číslo řádku	Krajský úřad	Obec	Celkem
		b	1	2	3
Počet nevyřízených přestupků z minulého období		1			
Počet přestupků došlých během roku 2013		2			
Postoupeno	podle § 71 zák. o přestupcích podle § 12 správního řádu	3			
	podle § 55/3 zák. o přestupcích	4			
Odloženo		5			
Počet všech přestupků ke zpracování v tomto období		6			
a) blokově vyřízeno		7			
b) v příkazním řízení vyřízeno	napomenutím	8			
	pokutou	9			
c) ve správním řízení vyřízeno	projednáním bez uložení opatření	10			
	uložením sankce, z toho:	11			
	napomenutím	12			
	pokutou	13			
	zákazem činnosti	14			
	propadnutím věci	15			
	zákaz pobytu	16			
	zastavením řízení	17			
celkem ve správním řízení projednáno		18			
Počet nezpracovaných přestupků, které přecházejí do dalšího období		19			
Počet uložených ochranných opatření	omezující opatření	20			
	zabrání věci	21			
Počet případů, kdy bylo rozhodováno o náhradě škody		22			
V běžném roce roce uloženo na pokutách	počet	23			
	Kč	24			
Odvolací řízení	počet odvolání podaných proti rozhodnutím vydaným v I. stupni	25			
	vyřízeno autoremedurou	26			
	počet potvrzených rozhodnutí	27			
	počet zrušených rozhodnutí	28			
	počet změněných rozhodnutí	29			
	počet zrušených rozhodnutí a věci vrácených k novému projednání	30			

Příloha č. 3 – Projednané přestupky podle jednotlivých paragrafů zákona č. 200/1990 Sb.,
o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

1. Projednané přestupky podle jednotlivých paragrafů zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů							3. Přestupky proti občanskému soužití						
§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem	§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec				KÚ	obec			
a	b	4	5	6	7	8	a	b	14	15	16	17	18
21	31						49 1/a	60					
21a	32						49 1/b	61					
23	33						49 1/c	62					
24	34						49 1/d	63					
28	35						49 1/e	64					
29	36						celkem	65					
29a	37						4. Přestupky proti majetku						
§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem	§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec				KÚ	obec			
a	b	19	20	21	22	23	a	b	19	20	21	22	23
30	38						50 1/a	66					
31	39						50 1/b	67					
32	40						50 1/c	68					
33	41						celkem	69					
35	42						5. Přestupky projednané podle zvláštních právních předpisů						
§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem	§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec				KÚ	obec			
a	b	24	25	26	27	28	a	b	24	25	26	27	28
42	46						celkem	70					
42c	47						6. Přestupky na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomanemi						
43	48						§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
a	b	29	30	31	32	33							
44	49						30 1/j	71					
44a	50						30 1/k	72					
45	51						celkem	73					
46/1	52						7. Uhrnem všechny projednané přestupky (součet řádků 55, 59, 65, 69, 70 a 73 se rovná součtu řádků 7 + 8 + 9 + 18)						
46/2	53		0		7	7	§	č. řádku	KÚ	obec	KÚ	obec	Celkem
a	b	9	10	11	12	13							
47a	54						a	b	34	35	36	37	38
celkem	55		0		7	7	celkem	74					
2. Přestupky proti veřejnému pořádku							7. Uhrnem všechny projednané přestupky (součet řádků 55, 59, 65, 69, 70 a 73 se rovná součtu řádků 7 + 8 + 9 + 18)						
§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem	§	č. řádku	KÚ	obec	KÚ	obec	Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec								
a	b	9	10	11	12	13	a	b	34	35	36	37	38
47	56						celkem	74					
47b	57						Odesláno dne						
48	58						Razítko						
celkem	59						Zpracoval:						
							tel.:						
							linka:						